

K a z a l o

Uvodnik	1
Mi, ledinci	2
Intervju	
Miha Brajnik	6
Svit Zagmajster Lovrek	12
Sredica	
Slovenija, wtf?	16
J'accuse: LPP	18
Katera celica si?	20
Kako bi opisal občutke, ko zadnjič slišiš šolski zvonec?	22
Kviz za profesorje	24
Horoskop	26
Kritična ocena ocenjevanja športne vzgoje	28
Kaj dogaja?	
Nova kulturna ambasadorja	30
Menjaj branje in sanje	31
Ledinski talenti	32
Kolumb bi bil ledinec	
London, Cambridge and Oxford Trip	34
Ekskurzija v Nemčijo, Belgijo in Nizozemsko	38
Francosko-slovenska izmenjava Erasmus+	40
Dobri, boljši, ledinci	
Veronika Bandur	42
Kolja Kovačič	44
Liter@ura	46
Izjave profesorjev	48

Gnado, mir inu pravo spoznanje

Ah, lubi ledinci, poletje je tu, ocene so zaključene, zvezki bodo postali podloge za kavne skodelice in tehnični svinčniki se bodo iz izmučenih orodij za črtanje grafov kot vile prelevili v elegantne reševalce križank, dišečih po limonadi, ki smo jo dan prej polili po njih. Tiste gore, ki jih občasno vidimo med pohodi v Lidl, se že prav lepo nasmihajo in vsaka jutranja lužica že spominja na Krk, Lošinj, Rab ali pa na kateri koli drug ekstravaganten kraj, ki ga obiskujete v vročih mesecih.

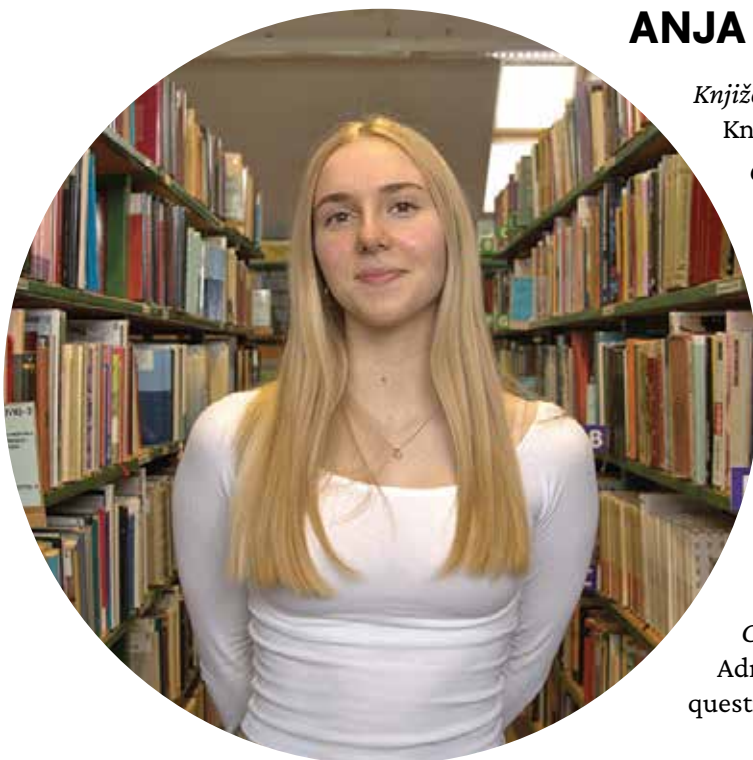
Pa smo, preživeli smo novih deset mesecev na Resljevi, nekaj meglenih dni namenili prijaznim pogovorom o problematiki slovenskih transportnih sredstev, dodobra spoznali sodobno slovensko kulturo s presenetljivimi oglasi in slogovno dovršenimi lirskimi besedili, razrešili mnogo pomembnih filozofskih vprašanj, edino, ki ostaja odprto, je, kako pohitriti kazalec sedme ure v petek. Za nas, maturante, pa je to res to; »pa smo« z močnejšim pomenom preživeli okoli 40 mesecev na Resljevi in naslednje leto ne bo še eno ... Nič več sopihanja po stopnicah do 116 in teka po šolski kleti drugo uro v ponedeljek. Zdaj lahko z zasluženim olajšanjem gledamo naprej in s čudno nostalgijo nazaj.

In kako je gledati nazaj? Ne bom lagala in vam rekla, da ena izmed najbolj citiranih osebnosti v letih 2021–2025 ni bil nekdanji avstrijski kancler z besedami: »Ich will nicht mehr, ich kann nicht mehr, ich halte das alles nicht mehr aus.« (Nočem več, ne zmorem več, vsega tega ne prenesem več.) In verjemite, da smo s to mislijo vsakršen minimalen žarek sonca, ki je prišel skozi okno, gledali s hrepenenjem, ki se je sanjavo nabiralo že od osnovne šole. In zdaj so prišli ti težko pričakovani dnevi konca pouka, domačih nalog, pluskov, minuskov, zvoncev, 45-minutnih ur druge za drugo ... To so dnevi, ki so se mi zdeli tako nemogoče daleč, ko sem pred leti stala pred prvim razredom osnovne šole Charlesa Perraulta z dvema željama: znati brati velike, strašljive knjige in pisati strašljivo dolga besedila. To mi razkriva dejstvo, da končni izkupiček teh štirih gimnazijskih let konec koncev ni bil zajeten kupček testov s sladkim priokusom travm, temveč izpolnjene tihe otroške želje o tem, kakšna bi rada postala. Zdaj namreč lahko trdim, da znam brati (dobro, nekaj Kocbekovih pasaž mi je še vedno uganka), in celo, da sem nekaj strašljivo dolgih besedil tudi že dala od sebe, česar mi ne more vzeti niti hipotetično nezadovoljstvo z maturitetnimi rezultati.

Duhu življenjskih sporočil, ki jih običajno vsebuje uvodnik Mladike, pridružujem svoje: kot dijaki prevečkrat pozabimo – morda ker smo tako izurjeni v preračunavanju povprečij, točk, odstotkov in primerjav –, da naši največji dosežki v bistvu niso tisti številski, temveč vezi, ki smo jih stkali, ko smo bili potisnjeni iz svoje osnovnošolske družbe, vzdržljivost, da se izvlečemo iz velike količine testov, ki se po več tednov vrstijo drug za drugim, neocenjeno znanje, s katerim lahko drugače gledamo na umetnost, politiko ter zgodovino, in še bi lahko naštevali. No, kot zadnja urednica Mladike letošnjega leta pa si lahko dovolim še kanček egoistične retrospekcije in jokavosti, saj se mi zdita ob tovrstnem zaključku na mestu spodoben poklon in zahvala tej posebni gimnaziji. Lahko se zahvalim vsem epruветam, ki so se hrabro žrtvovale zaradi moje nerodnosti, vsem kroglicam, ki so bile brez milosti vržene v pesek za izračun dometa, prav posebne časti pa si zasluži zvesti kalkulator, ki je vedno znova premleval $7 + 5$, $8 + 6$ in občasno še $6,02 \times 10^{23}$, da le ni čisto izgubil dostojanstva. Iskreno se opravičujem vsem nemškimi besedam, ki so bile zaradi številnih lapsusov primorane spremeniti spol, angleškim IF-stavkom, rešenim z občutkom, a vendar napačno, vsem neujemajočim se odvisnikom iz absolutno predolgih povedi, ki sem jih z užitek vlekla čez pet vrstic. Nazadnje pa še posebna hvala trdnim okenskim policam, ki so držale težo mene, mojega pritoževanja nad družbenim sistemom in zbirke maturitetnih nalog za kemijo.

Tako, sporočila, zahvale in časti so mimo, ostanejo še lepe želje. Bodočim drugim letnikom želim prenehanje pečjakovske inflacije cen pekovskih izdelkov in zdravo mero samozavesti – eno četrtno ste vendarle že dali skozi! Dejanskim drugim letnikom želim velik, lep, čudovito bister vdih svežega zraka in relaksacije, preden začnete drugi del svoje gimnazijske sage. Preživelim iz tretjega letnika želim obilo počitka (potrebovali ga boste), optimizma (saj boste preživeli) in tolažbe (če je uspelo nam, bo tudi vam). Svojim maturantskim sotrpinom želim čudovit začetek življenja v kavarnah, predavalnicah in na kolokvijih, predvsem pa tri mesece čistega, zasluženega užitka.

Nazadnje pa vsem ledincem gnado, mir inu pravo spoznanje, kot bi rekel Trubar (zgolj) nekaj let nazaj, blaženo brezdelje, srečo in dobro družbo, pa kot bi zagotovo voščil letos!

ANJA LONČAR KOROŠEC, 1. E

Književnost ali slovnica?

Književnost

Če bi bila Ledina serija, kateri profesor bi bil main character?

Veronika Babič

Kam na first date?

V slaščičarno ali pa v park mal na sprehod

Kaj je neužitna stvar, ki bi jo takoj pojedla?

Vročje lepilo

Tvoj najljubši meme:

Women in male fields ali pa Hate my boyfriend

Najboljša ura za pisanje testa:

Tretja, ker lahko pišeš še v glavni odmor

Citat:

Admire someone's beauty without questioning your own.

MATIC HRASTAR, 1. A

Književnost ali slovnica?

Slovnica

Če bi bila Ledina serija, kateri profesor bi bil main character?

Dlouhy

Kam na first date?

Ne vem, greš vn v mesto.

Kaj je neužitna stvar, ki bi jo takoj pojedel?

Kapsule za pralni stroj

Tvoj najljubši meme:

5 x 30

Najboljša ura za pisanje testa:

Šesta

Citat:

Kaj so punce, če maš ledinske fante?

EMA FERENC, 2. C

Književnost ali slovnica?

Slovnica, ne maram književnosti.

*Če bi bila Ledina serija, kateri profesor
bi bil main character?*

Sabadžija

Kam na first date?

Na piknik, da ni lih neka basic pijačka.

Kaj je neužitna stvar, ki bi jo takoj pojedla?

Hrana za hrčke

Tvoj najljubši meme:

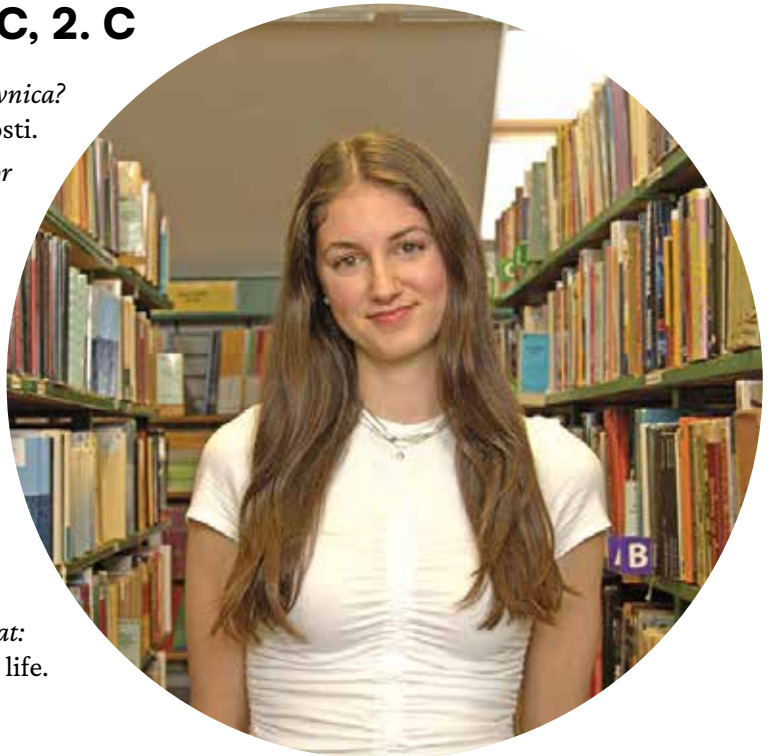
In the beninging

Najboljša ura za pisanje testa:

Druga, ker si hitr konc in ni lih prva,
da rabiš bit prej v šoli.

Citat:

Negative mind will never give you a positive life.

FILIP PELICON, 2. A

Književnost ali slovnica?

Slovnica

*Če bi bila Ledina serija, kateri profesor
bi bil main character?*

Šmid

Kam na first date?

V Subway na cookieje.

Kaj je neužitna stvar, ki bi jo takoj pojedel?

Kreda

Tvoj najljubši meme:

Italian brainrot

Najboljša ura za pisanje testa:

Kerakol po fiziki

Citat:

Prijatelje imej blizu, ampak sovražnike še bližje.

MIŠA ZMAGAJ, 3. D

Književnost ali slovnica?

Književnost, kera kol ura v dnevu,
ker kol dan v tednu

*Če bi bila Ledina serija, kateri profesor
bi bil main character?*

Prhavo, ker bi moral posnet
njegov lajf izven šole.

Kam na first date?

V kino za vibe in pol na drink, da se spoznaš.

Kaj je neužitna stvar, ki bi jo takoj pojedla?

Mehke tablete za pralni stroj

Tvoj najljubši meme:

Ogaben sendvič, piščančji dunajski zrezek
od Tvojih pet minut

Najboljša ura za pisanje testa:

Četrta, hands down

Citat:

There's hope but not for us. (Franz Kafka)

FILIP LENARŠIČ, 3. C

Književnost ali slovnica?

Slovnica, ker se ne mislm ukvarjat s Prešernom,
k je bil pijanček.

*Če bi bila Ledina serija, kateri profesor
bi bil main character?*

Prhavo, ker skos govori o nekem posilstvu
in tem, da bi nekoga pretepu, tako da mislm,
da bi bil idealen za kriminalko.

Kam na first date?

Definitivno ne v kino, na veselico pa ja.

Kaj je neužitna stvar, ki bi jo takoj pojedel?

Kapsule za pralni stroj

Tvoj najljubši meme:

Get some bitches

Najboljša ura za pisanje testa:

Po malci

Citat:

If you can make her lauhg and giggle,
you can make that ass clap and jiggle.

RUBY SICHERL ŠKRJANC, 4. C

Književnost ali slovnica?

Slovnica

*Če bi bila Ledina serija, kateri profesor
bi bil main character?*

Če bi bila komedija, Boris pa Ingrid,
drugače pa Dobljekar, itak.

Kam na first date?

Neki pojest v kakšno restavracijo,
sem pa slišala, da je ful dobr it jahat alpake.

Kaj je neužitna stvar, ki bi jo takoj pojedla?

Jelly blush od Milk Makeup

Tvoj najljubši meme:

Kakšni živalski
ali pa matematični memi so tut dobri.

Najboljša ura za pisanje testa:

Čim bolj zgodaj, ampak prva ne,
ker bi zamudila, tako da druga.

Citat:

If you never try you will never know.

MAJ EVON AŽMAN, 4. D

Književnost ali slovnica?

Književnost, ker mislm,
da če si normalen, boš izbral to.

*Če bi bila Ledina serija, kateri profesor
bi bil main character?*

Tilen Šetina, serija bi bila pa Paul Blart.

Kam na first date?

Na kavo al pa šetnjo po mestu

Kaj je neužitna stvar, ki bi jo takoj pojedel?

Moker cement ali pa goba za pomivanje

Tvoj najljubši meme:

Gurt

Najboljša ura za pisanje testa:

Po malci ali pa prva ura

Citat:

Edini dve kratici v mojem vokabularju
sta SWAG pa MILF.

»Politika in gledališče sta si podobna — veliko igre in praznih obljub.«

B LUNJA GABRIČ BRONIČ, MANCA GRČAR, ANAISA STERLE LAIGNEL
F SARA HALILOVIĆ

Miha Brajnik je igravec, scenarist in mojster improvizacije, ki ga poznamo z malih zaslonov. Najbolj všeč so mu vloge obstrancev in posebnežev, največ navdiha za skeče pa najde v vsakdanjem življenju. V intervjuju se z nami pogovarja o srednješolskih spominih, svojih prvih korakih na impro sceni, ljubezni do igranja in spremembah, ki jih prinese življenje.

Na katero srednjo šolo ste hodili? Kako bi se opisali v treh besedah takrat in kako danes?

Hodil sem na Gimnazijo Vič. Kot dijaka bi se opisal: neizkušen, zvedav in markanten. Težko me je bilo spregledati. Bil sem zelo majhen oz. tako visok kot zdaj, ampak je bil moj ego oz. moja osebnost tako velika, da če vprašaš kogarkoli, ki je bil v tistih štirih letih z mano na srednji šoli, bi se me stoodstotno spomnil, jaz pa najbrž devetdeset odstotkov ljudi ne. To ni neskomnost, ampak samo realno stanje takrat.

In kako bi se opisali danes?

Oče, podeželec in razočaran. To je v nasprotju s prejšnjimi besedami. Namreč, v mladosti si idealist, verjameš v nekaj, kar je seveda logično in prav, ker če ne bi – kaj bi bil smisel tvojega početja? Ko si mlad, se ti zdi, da lahko ves svet zgrabiš z eno roko, da je še vse pred tabo in se ti nikamor ne muči, potem ti pa življenje z leti prinese izkušnje in razočaranje nad stvarmi, za katere si mislil, da jih lahko spremeniš na bolje.

Ali ste že v gimnaziji sodelovali v dramskem klubu ali kakšnem drugem krožku?

V drugem letniku me je neka znanka povabila na avdicijo za dramski krožek. Do takrat še nikoli nisem nastopal v gledališču. Prišel sem na avdicijo in tam je bil Boris Cavazza, ki je bil njen sosed in družinski prijatelj. Znanka je po gimnaziji nabrala ljudi, za katere ni mogla vedeti, kakšni igralci so, Cavazzova naloga pa je bila, da o njih pove strokovno mnenje. Takoj po avdiciji mi je rekel:

»Ti imaš talent.« Ni točno rekel, da se moram ukvarjati s tem, ampak da bi bilo dobro, če bi se. To mi je dalo ful samozavesti, zato sem po koncu srednje šole ostal aktiven v gledališču. Kar dobro sem vedel, kaj sem želel študirati – namreč politologijo, ker sem želel delati v politiki. Hitro pa sem ugotovil, da sta si politika in gledališče zelo podobna – gre za veliko igre in veliko praznih obljub. Ampak ko izrečeš prazno obljubo na odru, to resetiraš, takoj ko prideš z odra, in naslednji dan vstaneš, kot da se ni zgodilo nič; če pa kot politik daš prazno obljubo, te naslednji dan peče vest, saj se zavedaš, da si lagal, ker imaš za to neke interese. Tega nisem zmogel, zato sem raje izbral igro. Najprej sem dve leti študiral politologijo, potem pa šel na AGRFT, kjer me niso sprejeli, a sem vseeno ostal v tem poklicu.

Kateri predmeti so vam bili v gimnaziji najbolj všeč in kako vam je šlo?

Bil sem bolj družboslovec in pri slovenščini sem oboževal pisanje eseja. Imeli smo enkratno profesorico, ki nas je opogumljala in nam pustila proste nalivnike, da smo lahko pisali. Ko zdaj pišem za gledališče, vidim, da mi je s tem, ko nas je naučila pisati esej, zelo pomagala. Veliko je odvisno od tega, kakšnega učitelja imaš. Za naravoslovne predmete smo imeli zelo strokovne predavatelje, kar pa še ni pomenilo, da so bili tudi dobri pedagogi, bili so le strokovnjaki. Kemijo nas je učila recimo doktorica kemije, a je bila zelo slaba na pedagoškem področju, podobno je bilo pri fiziki.

**Komedija je zelo resno delo.
Rad se ukvarjam z njo,
hkrati pa se mi zdi
tudi precej zahtevna.**

Kaj je vaš najljubši spomin iz srednje šole?

Spominov je dosti, malo manj pa je primernih za časopis. Bili smo res dober razred. Vsi razredi so šli na maturantski izlet z nekimi agencijami v Španijo, mi pa smo organizirali enotedensko križarjenje po Jadranu od Reke do Kornatov in nazaj z ladjo z 20 kabinami. Bilo je noro. Bili smo tudi prva generacija Gimnazije Vič, ki je začela z ekskurzijami. Eden izmed profesorjev, zdaj je že pokojen, nas je peljal na vulkane Etna, Stromboli, Vezuv. Prespali smo na vulkanu in ponoči gledali, kako je bruhal. Peljal nas je tudi v Beneluks, kar se mi zdaj zdi zelo pogumno. Saj veš, na Nizozemsko peljati skupino srednješolcev ...

Kdaj ste ugotovili, da znate nasmejati ljudi in da bi se lahko s tem ukvarjali?

Mislím, da se je zares začelo z Impro ligo konec 90. Takrat je v Impro ligi nastopalo nekaj skupin, kjer so bili res talentirani ljudje: Jurij Zrnc, Vid Valič, Boštjan Napotnik, Slon in Sadež ... Konkurenca je bila huda, a sem videl, da mi gre dobro. V mojem času se je začelo izobraževanje mladih za Šilo, imeli smo medfakultetna tekmovanja ... Žal mi je, da je Impro liga malo zaspala in da se zdaj izvaja v zmanjšanem obsegu. Zagotovo smo tam pridobili znanje, ki ti ne koristi le pri snemanju, temveč tudi v vsakdanjem življenju. Dobili smo

Zagotovo je občinstvo eden glavnih kreatorjev tega, kar se objavlja na družbenih omrežjih.

samozavest, ki ti omogoča, da brez treme nastopiš pred skupino ljudi. Veliko sodelujočih v Impro ligi svoje poklicne poti ni nadaljevalo v gledališču ali pri filmu, ampak so začeli opravljati druge poklice. Je pa res, da ko snemaš film, improvizacija ni najbolj zaželena, režiserjeva želja je, da vse ostane tako, kot si je zamislil. Igralec seveda lahko kaj predlaga, doda, a njegova beseda ni zadnja.

Katero področje nastopanja vam je najbolj pri srcu in zakaj?
Zelo rad imam ulično gledališče, ker moraš, podobno kot pri otroški predstavi, pridobiti in vzdrževati koncentracijo občinstva. Če si odrasli ogledajo zanič gledališko predstavo, bodo na koncu malo manj ploskali in odšli. Otroci pa so bolj iskreni in ti bodo v trenutku, ko jim nekaj ne bo logično ali zanimivo, to dali vedeti. Podobno je z uličnim gledališčem – če na ulici ne boš vzdrževal pridobljene pozornosti, bodo ljudje šli stran in igral boš samemu sebi. Je kar zahtevno, potrebuješ znanje in spretnost vzdrževanja pozornosti ljudi. Všeč so mi tudi televizijske oddaje, format kratkih televizijskih skečev mi je zelo pisan na kožo. Ta format ni tako lahek, kot nekateri trdijo, vse moraš dobro premisliti. Komedija je resno delo – rad se ukvarjam z njo, hkrati pa se mi zdi tudi precej zahtevna.

Zakaj radi delate na televiziji?

Ker je to moja služba in ker imam službo. Tako imenovani svobodnjaki se moramo boriti za projekte, zato je odlično, če dobiš koordiniran projekt na televiziji. Poleg tega je malo ljudi, ki znajo ustvarjati zanimive vsebine za televizijo – v zadnjih 35 letih je v slovenskem medijskem prostoru večina oddaj tipa reality ali pa so različice nekih kupljenih licenc, ki jih ljudje gledajo kot voajerji, potem pa nastopajoči v teh šovih postanejo medijsko zanimivi ... Želim si, da bi sami delali oddaje. Imamo dovolj sposobnih ljudi, ki bi lahko posneli nadaljevanko, film, kratek film, dokumentarec ... Čeprav se je v zadnjih letih pojavilo nekaj novih nadaljevank, npr. Hiša ljubezni, bi lahko mladim slovenskim ustvarjalcem dali več priložnosti.

Kaj vse poteka v zakulisju oddaje Kaj dogaja?

Oddaja je bila v osnovi pisana na kožo Jonasu Žnidaršiču, ki je bil tudi njen prvi voditelj. Kasneje ga je zamenjal Tilen Artač, za vsebino pa so začeli skrbeti novi sodelavci, tu v prvi vrsti mislim na Sadeža (Igor Bračič, op. p.). Artač je res neverjeten imitator. Katerokoli osebo lahko zelo hitro

ponotranji, tudi če je ne pozna. Ima izredno dober posluš, saj je šolan glasbenik in zelo hitro najde ton, barvo glasu. Je tudi dober igralec, zato ta kombinacija pomeni, da lahko v enem skeču uporabiš več ljudi. Oddaja se je obdržala tako dolgo zato, ker smo politično indiferentni, ne zagovarjamo nobenega pola, ampak se norčujemo iz tistega, ki dela neumnosti, pri čemer ni važno, kdo je na oblasti in kdo v opoziciji. Oddajo pripravljamo ves teden: v ponedeljek glede na dogajanje prejšnjega tedna izluščimo najbolj zanimive teme in določimo pesem, ki bo prirejena v Mali terasi. Okoli dva dni se pišejo besedila, v sredo se snemajo skeči, v četrtek Palomar, v petek pa oddaja. Slovenija je zelo majhna, zato so gostje bodisi izbrani s seznama, ki se ga naredi že pred sezono, bodisi izbrani glede na aktualnost, npr. športniki.

S kom radi delate pri Kaj dogaja? oz. na RTV-ju?

To je že tretja ali četrta oddaja, kjer sodelujem s Tilnom Artačem, prej sva delala že pri oddajah Kdo bi vedel? in Vse je mogoče. Vse je mogoče je bila oddaja, ki je bila pisana na kožo nam, improvizatorjem. Vanjo smo vabili tudi ljudi, ki niso bili igralci, in jih postavili v situacijo, kjer so morali improvizirati. Pri Kdo bi vedel? pa sva bila kapetana vsak svoje ekipe. Z njim se zelo dobro ujamem. Blizu mi je tudi humor Slona in Sadeža.

Kdo piše besedila za vaše igre?

Ko sem v Kaj dogaja? imel svojo rubriko, sem besedila nekaj časa pisal sam, potem so jih drugi. Zame je lažje, če sam pišem tekste, kar se odraža tudi s samozavestjo pred kamero. Je pa res, da če je tekst dobro napisan, ga bo vsak igralec odigral z veseljem, četudi ni sam avtor. A dobrih scenaristov v Sloveniji na žalost primanjkuje.

Zakaj menite, da je v Sloveniji vse manj sposobnih scenaristov? Ali je za to morda kriv TikTok s kratkimi videi?

Zagotovo je občinstvo eden glavnih kreatorjev tega, kar se objavlja na družbenih omrežjih. Od ljudi je odvisno povpraševanje in zanimanje za te vsebine. Del gledalcev je dandanes bolj zahteven in ima izbran okus, druga polovica pa ima zaradi spremljanja kratkih videov zmanjšano koncentracijo. Mlada generacija, ki je odraščala z internetom in s telefonom v rokah, ima zagotovo krajši domet koncentracije, in če nekaj ni zanimivo, tega pač ne bodo gledali. Vedo, da bodo našli ogromno drugih vsebin, ki jih bodo zanimale bolj.

Kateri projekt pripravljate trenutno? Nova sezona Moj dragi zmore se že predvaja. Kako je delati z Nino Osenar?

Z Nino se razumeva zelo dobro; ko se dobiva in piševa scenarij, nimam občutka, da je to delo. Kot da gresta dva frenda na kavo. Meni je super delati tako. V preteklosti sva že večkrat sodelovala, tako da je zdaj to »walk in a park«. Res je, Moj dragi zmore se zdaj objavlja na televiziji. Trenutno pripravljam dva gledališka projekta. Eden je otroška predstava, napisana za festival Vesolje, kjer bodo

**Mislím, da je za ustvarjanje
najboljša inspiracija
vsakdanje življenje;
največ inspiracije dobim
za lokalnim šankom.**

astronomi predstavljali observatorij, planete, praktične preizkuse in razmere na drugih planetih. Naslov predstave je Tinček planinček in trije vesoljčki, govori pa o fantu, ki se mu pokažejo trije vesoljčki, ki so imeli vesoljsko nesrečo in padli na Zemljo, on pa jim pomaga najti pot nazaj domov. Pri predstavi delam z otroki, ki še nimajo izkušenj z nastopanjem, tako da je res velik izziv, ampak je kul. Drugi projekt pa je komedija, ki jo pišem za Špas teater in bo ugledala luč sveta po vsej sreči jeseni. To ne bo klasična komedija, ampak skečoigra, torej niz skečev, ki jih povezuje rdeča nit.

V vašem poklicu je potrebne ogromno kreativnosti. Jo razvijate tudi v zasebnem življenju?

Mislím, da je za ustvarjanje najboljša inspiracija vsakdanje življenje oz. največ inspiracije dobim za lokalnim šankom. Grem v vaško gostilno, se usedem in poslušam. Včasih slišim take stvari, da si jih niti jaz ne bi mogel izmisliti. Pred časom sem bil s kolegi na Madžarskem. Eden od kolegov je izginil, zjutraj ga še vedno ni bilo. Potem smo izvedeli, da naj bi šel nazaj domov, a nam je bilo čudno, ker s sabo ni vzel denarnice. Čez 24 ur se je prikazal z novo frizuro. In kaj se mu je zgodilo? Usedel se je na napačen vlak in se zbudil na meji z Ukrajino. Ker mu je bilo dolgčas, si je z drobižem, ki ga je imel, dal ostriči lase in potem se je vrnil. Kdo bi se tega lahko spomnil za filmski scenarij? Življenje ponudi toliko scenarijev, da si jih sploh ni treba izmišljevati. Večina skečev, posnetih za televizijo, ima osnovo v resničnem življenju in v stvareh, ki nas obkrožajo.

Kaj so vaši hobiji? Igrate kakšen instrument?

Hobi, ki me osrečuje, je šport, zelo rad tudi kuham in pridelujem hrano. Doma imam živali in vrt. Edini instrument, ki ga igram, je didžeridu. Nad njim sem se navdušil v Avstraliji in ga prinesel domov. Mislím, da je na Youtubu celo filmček, kako smo nek večer naredili jam session na Metelkovi. Nekoč smo igrali tudi v zapuščenem gradu s 30 metrov visokim stolpom. Kar kocine ti gredo pokonci, ko se ta bas, ta nizek zvok širi.

Najljubši ali najzabavnejši lik, ki ste ga zaigrali?

Všeč so mi underdogi, marginalci, tisti, ki jih ljudje podcenjujejo. Všeč mi je bil tudi Bojan Banić, novinar TV Dnevnika, ki se je javljal s terena.

Kje se vidite čez deset let in kaj si želite?

Vidim se na Žalah, želja pa je, da ne bi bil na Žalah. Kaj bo prinesla prihodnost, ne vem, ker je dinamika v razvedrilnem programu na televiziji in na trgu zelo nepredvidljiva. Če pomislimo, da so v času korone na primer gradbeniki cveteli, smo mi res trpeli. Tisti, ki smo v uprizoritvenih dejavnostih, smo bili res na slabem – nismo mogli snemati, nismo mogli nastopati v predstavah. Zato res ne moreš predvideti, kaj bo čez eno leto. Upam, da bom še vedno delal to, kar delam. Dvomim, da me bo zapustilo veselje, saj to delam rad. Je pa res, da ko si starejši, raje delaš s tistimi ljudmi,

**Riskirajte.
Če ne riskiraš,
ne profitiraš.**

s katerimi si že delal in s katerimi se ujameš. Ampak to ni pravilo. Velikokrat si povabljen k projektu, pri katerem ne izbiraš sodelavcev. Zadosti srečen bom že, če bom zdrav. Ko je človek mlad, ne razmišlja o zdravju. Iz lastnih

izkušenj pa vem, da ima zdrav človek tisoč problemov, bolan pa samo enega.

Kaj vas osrečuje?

Osrečujejo me druge stvari kot takrat, ko sem bil srednješolec, ampak to je normalno. Osrečujejo me dobra hrana, dobra plača in dobra družba.

Imate še kakšen nasvet za dijake Gimnazije Ledina?

Riskirajte. Če ne riskiraš, ne profitiraš. Včasih moraš storiti nekaj, glede česar nisi sproščen in te je mogoče celo strah. Ampak ko strah premagaš, je to samo dobro.

»V učenju breakdancea moraš uživati in trud bo poplačan.«

B TINKARA KNEZ
F TARA KLIČIČ

Na Ledino je v tem šolskem letu prišel nov talent – Svit Zagmajster Lovrek, ki je svoje plesne ambicije pokazal na Ledinskih talentih, kjer je osvojil prvo mesto. Na medšolskih plesnih tekmovanjih je nastopal tudi kot član ledinske plesne ekipe. Breakdance mu predstavlja odklop od stresa, vsakdanjika in življenjskih skrbi. Ko razmišlja o prihodnosti, se vidi v vlogi breakdancerja. Veseli ga misel na to, kam ga bo življenje popeljalo, in verjame, da bo ostal na plesni poti.

Kako je prav: breaking ali breakdance?

Mi sicer večkrat uporabimo breaking, vendar je oboje pravilno.

Vsak breakdancer ima ime, ki ga predstavlja. Kakšno je tvoj ime?

Z besedno igro iz mojega imena se je razvil »sweet«. Predpono »bboy« ali »bgirl«, ki predstavljata »break boy/girl«, pa imamo vsi. In če to povežeš, dobiš »bboy sweet«.

Opiši breakdance s tremi besedami.
Originalnost, eksplozivnost in flow.

Koliko let že treniraš breakdance in zakaj ravno to?

Sedaj treniram že peto leto. Plesno pot sem začel s hiphopom, vendar je zame bilo to premalo, v bistvu sem imel željo po še več »metanja« po tleh, haha. Ples sem si izbral, ker imam že od nekdaj rad glasbo in se s plesom uživim vanjo.

Se spomniš svojega prvega nastopa?

Moj prvi nastop je bila tekma, na kateri sem osvojil drugo mesto, na kar sem bil zelo ponosen. Še danes se spomnim, kako me je trener pohvalil, gledala pa me je vsa družina. Nekaterim je družinsko občinstvo dodaten stres in raje tekmujejo brez njih, a sam zelo rad pogledam med gledalce in tam vidim ponosne oči svojih najbližjih.

Koliko treningov imaš na teden in kako jih usklajuješ s šolo?

Čez teden imam štirikrat po dve uri treninga in dodaten trening vsako nedeljo. Posledično lahko za šolo delam le zvečer, kar vpliva tudi na ure spanca. Zaradi treningov in tekem v šoli sicer ne manjkam pogosto, a moj šport vseeno vpliva na količino učenja, ki jo lahko vložim v pripravo za test ali spraševanje.

Ali te od vrtenja na glavi kdaj boli glava?

Ja, to pa vedno. Zavedam se tudi, da se mi bo vse to vrtenje čez leta poznalo na frizuri, haha.

Na kateri dosežek si najbolj ponosen?

Na zmago na državnem prvenstvu leta 2023, saj tja sploh nisem šel z željo po zmagi, le da se potrudim, kot se najbolj lahko. Ne pravim, da je to moj najboljši dosežek, a je nepozaben, saj niti jaz niti moja družina tega nismo pričakovali.

Stereotipno mnogi menijo, da so moški plesalci homoseksualci. Kaj meniš o tem?

Breakdance se mi zdi svoja kategorija glede na ta vidik. Veliko več stereotipov velja na primer za plesalce jazz baleta. A tudi pri tem plesu poznam plesalce, za katere vem, da ta stereotip ne velja. Torej, s stereotipom se nikakor ne strinjam.

Kaj pa mnenje, da ples ni šport?

S tem pa se močno ne strinjam. Seveda je šport, in to zelo zahteven. Pri plesu namreč naprezaš celo telo. Zelo hitro se lahko narobe postaviš na glavo in si zlomiš vrat, a sam o tem ne razmišljam. Ko plešem, odmislim vse skrbi. Kar se stresa tiče, je vsak šport zahteven. Pri plesu mi je najtežji solo, saj je vsa odgovornost ne meni, medtem ko se da v skupini napako lažje prekriti. Zaradi stresa se na nastope posebej dobro pripravim, tako da na tekmi nikoli ne naredim giba, za katerega nisem popolnoma prepričan, da ga znam. Tudi na treningu je delovanje glave zelo pomembno, saj moraš osredotočeno poslušati trenerjeva navodila. Menim, da je kakšen drug ples, na primer balet, še težji. Tam se namreč napake takoj opazijo.

Vidiš breakdance kot svojo kariero?

Ja, definitivno. Trenutno sem na dobri poti. Ne bi bil sicer trener, ampak bi razvijal svojo tehniko in tekmoval.

Seveda bi se rad s tem preživljal, a vseeno bo faks moja odskočna deska. Malo plesalcem na svetu dejansko uspe narediti plesno kariero, tako da bomo videli, kam me bo življenje popeljalo.

S katerim citatom greš čez težke treninge, neuspešno tekmo ali nasploh slab dan?

Na tekmi je vedno več bitk; če je ena slaba, lahko rezultat popraviš v naslednji. Če pa ti do naslednje bitke ne uspe priti, ni razloga za slabo voljo. Če si se potrudil, kot se le da, je to vse, kar šteje. Če je slab dan, je slab dan, kaj češ.

Nasvet desetletnemu Svituu?

Pojdi za nosom, haha.

Kako se rodi nova koreografija – se usedeš in razmišljaš ali gre za bolj spontan proces?

Ne delam koreografij, to je večinoma naloga mojega trenerja. Za solo točke se koreografijo improvizira oziroma se vnaprej naučim nekaj »opornih točk«, okoli katerih potem freestylam. Kadar moramo sestaviti kakšno koreografijo, je treba dobro premisliti, ni tako, da se kar rodi. Lahko pa poskušaš različne stvari, in če kaj res dobro uspe, to vključiš v točko. Velikokrat se kakšen nov gib kar pojavi v mislih, zaradi tega breakdance ves čas napreduje, saj se vsak dan rodi ogromno novih gibov.

se ti lahko hitro kaj zameri, zato ne smeš obupati. Uživati moraš v procesu učenja in trud bo kasneje poplačan.

Kateri move bi rekel, da te predstavlja?

James Brown spaga in tranzicija iz glave v stojo na zapestjih.

Kateri gib ti je vzel največ časa, da si ga usvojil?

Gib flare se učim že zelo dolgo. Skoraj ga že znam, a še ni izpopolnjen.

Je kakšen gib, za katerega sanjaš, da bi ga usvojil?

Ja, veliko jih je. Sanje vsakega breakerja je na primer gib one handed airflare.

Zakaj ravno Ledina?

Hotel sem na gimnazijo, na kateri so v redu ljudje. Na informativnih sem iskal nek vajb, in ta je bil najboljši na Ledini.

Kako gledaš na to, da je breakdance postal olimpijska disciplina?

Na to sem ponosen. Vsi breakerji so si to že zelo dolgo dolgo časa želeli in končno se je želja uresničila. Tudi sam sanjam, da nekega dne nastopim na olimpijskih igrah.

Si kdaj učil mlajše plesalce? Kaj si želiš, da bi ti kdo povedal, ko si sam začel plesati?

Ja, letos sem začel, in sicer jih učim enkrat na teden po eno uro. Ko sem sam bil mladi plesalec, bi bilo fino, če bi se zavedal, da ne more vse kar takoj uspeti in da s tem ni nič narobe. Za uspeh je treba delati in se zanj potruditi. V tem športu

Slovenija, wtf?

B NEŽA TOPLAK, LUNJA GABRIČ BRONIČ, ANAISA STERLE LAIGNEL

Slowenien, was ist los? 3.0

Prihodnost ni v zvezdah, temveč v algoritmihi!

Ker kava predstavlja zajeten del življenja modernega človeka, je tržno nišo našel tudi Barcaffè, ki s svojim interaktivnim umetno-inteligentnim orodjem stremi k temu, da obudi staro umetnost šloganja (branja prihodnosti iz kavne usedline). Pozabi na tarot karte, lunine mene in stričevo napoved, ki se glasi: »Imam občutek, da bo padla borza.« Tvoj novi prerok je namreč ŠLOG.AI! To orodje ne nosi šalov in rut ter ne preučuje dlani, pač pa gleda v tvoje kavne skodelice (ter morda v tvojo zgodovino brskanja – kdo bi vedel!). Povprečen dijak ga lahko uporabi za mnogo stvari, saj tega, kakšna ocena bo na naslednjem matematičnem testu, ni več treba razbirati iz kristalov, sedaj lahko le vprašaš svojega AI-modreca. Ne obremenjуй se več z vsakdanjimi problemi, samo pošlogaj!

(Posnetek zaslona: 13. 4. 2025, <https://slogaj.barcaffè.si/>)

Humanoidni orešček

Eno najlepših daril, ki jih življenje da otroku, ko ta zaveka na svet, je pogled na vse čudovite slike, ki jih družba ustvarja, da bi zadovoljila svojo potrebo po lepoti. Eden izmed najbolj nepozabnih virov podob, ki preganjajo človeka, še potem ko ta trudoma zatrisne oči, so marketinški mediji oziroma ljubljene reklame, ki posegajo po najrazličnejših tehnikah, da bi nam pomagale kupiti pravo stvar, se pravi njihovo. Če vas ni prepričala deluxe argeta iz prejšnje številke, ki se odlično poda nevtralnemu kruhu, vas tukaj z zapeljivim pogledom k degustaciji najnovejše kulinarčno dovršene paštete vabi bradati orešček Čičericky Martin. Se pa postavlja moralno vprašanje, ali je veganska pašteta v svetu počlovečenih bradatih oreščkov zares veganska.

(Posnetek zaslona: 17. 4. 2025, Instagram)

Vinska spremljava

Barcaffe je začel šlogati, Spar pa opravičevati alkoholizem. Dolgočasne vinske karte so pasé, saj je bil v svet poslan AI-somelje! Vpraša te, kaj ješ, premelje podatke in – bum – dobiš vino, ki se ujema s tvojo večerjo kot Netflix z deževnim ponedeljkom. Ješ sardele iz konzerve? Priporočilo: suho belo s primesjo patetičnosti. Pečeš pico, ki jo sestavlja 90 % sira in 10 % čustvene nestabilnosti? Priporočilo: lahkotno rdeče, ki razume tvoje emocionalno stanje. In kar je najbolje, ta AI te ne obsoja, saj ve, da včasih pač ješ burek ob treh zjutraj in si namesto sramu zaslužiš vsaj sauvignon. Življenje je prekratko za napačno vino ... In predolgo, da bi spet poslušal prijatelja, ki je šel enkrat na degustacijo v Goriška brda.

AI SOMELJE PREDSTAVLJA:
IZBRANA VINA ZA VAŠO JED

Čokolino

Primerna vina za par s Čokolino so polna vina z umirjenim alkoholom, dokaj svežimi košlinami in rahlo taničnostjo, ki imajo harmonično slaščkost in dokaj okusne minerale. Ta vina se odlikujejo s polnim telesom in ponujajo kompleksne arome ter dolg pookus, kar ustvari uravnoteženo in prijetno vinsko izkušnjo.

PREDLOGI IZ SPAROVE VINOTEKE

☐ BELO VINO CHARDONNAY VENTUS, VIPAVA 1894, 0,75L Delež nepovrtega sladkorja: suho Pokrajina: Primorska	☐ BELO VINO SAUVIGNON, VIPAVA 1894, 0,75L Delež nepovrtega sladkorja: suho Pokrajina: Primorska	☐ RDEČE VINO SAUVIGNON, GORIŠKA BRDA 1894, 0,75L Delež nepovrtega sladkorja: suho Pokrajina: Goriška
--	--	---

ODGOVORITE NA NEKAJ VPRAŠANJ IN DOBIŠE BOSTE PREDLOGE IZBRANIH VIN, KI JIH LAHKO NAJDETE V TRGOVINAH SPAR IN INTERSPAR.

ŽELIM VINSKO SPREMLJAVO ZA ...

BRUNCH

ŠTEVILO HODOV: 1

HOD 1

PREDJED GLAVNA JED SLADICA

Čokolina

ŠTEVILO RAZLIČNIH VIN, KI JIH ŽELIM PREIZKUSITI MED OBROKOM: 1

*Z vsake skodelice, kar in hodiš besta prejmi najboljšje možne kombinacije.

ODDAJTE CENOVNI OKVIŠ

ŽELIM PREVERITI ZALOGO

Če želite preveriti zalogo, vpišite poskusnico.

Vpišite poskusnico

ŽELIM POPOLNO VINO ZA SVOJO JED

(Posnetka zaslona: 13. 4. 2025, <https://somelje.ai/>)

P kot poezija, P kot Petrol

Lepo je, ko sredi otopelega skrolanja čez posebne stvaritve človeškega uma na družbenih omrežjih naletimo na pravo liriko izpod rok domačih ustvarjalcev. Da pa preverite, ali ste tudi vi v kaosu modernih medijev ohranili pesniško dušo, je tukaj preprost test – dopolnite poved z estetsko najbolj ustrezno možnostjo:

_____ na poti na morje, takrat še nista vedela, ali pa mogoče sta, da je to začetek enega lepega potovanja, iz katerega sem nastala ... jaz!

- Srečala sta se na železniški postaji ...
- Videla ga je, kako je stal ob cesti ...
- Moja dva sta se spoznala na Petrolu ...

Če ste za maksimalni pesniški učinek izbrali možnost c, vam predlagamo, da izdate svojo zbirko sonetov, saj ste pravi poznavalec Petrolovega zrelega ustvarjalnega obdobja.

(Posnetek zaslona: 17. 4. 2025, Instagram)

J'accuse: LPP

B ANAISA STERLE LAIGNEL, LUNJA GABRIČ BRONIČ
I IZA MUŠIČ PETKOVIČ

LPP smo letos že omenjali in ga pohvalili za izvirno idejo tematskih seznamov predvajanja na priljubljenem Spotifyju. Bilo bi pa krivično, če mu ne bi namenili še samostojnega članka. Ker ne smemo delati razlik med njim in Slovenskimi železnicami, smo tudi tokrat prosili dijake, naj povejo, kaj jih tare, in se znebijo sanj s podzavestnimi podobami prepolnih avtobusov in zanimivih potniških druščin.

Moderno in zanesljivo prevozno sredstvo

Enkrat sem se peljala s trolo, ko se je na pol pričela trgati »harmonika« (povezava med dvema deloma avtobusa), ki so jo avtobusi včasih imeli na sredini. Smo vsaj dobili svež zrak! (Bivša ledinka)

Medgeneracijski fizični obračun

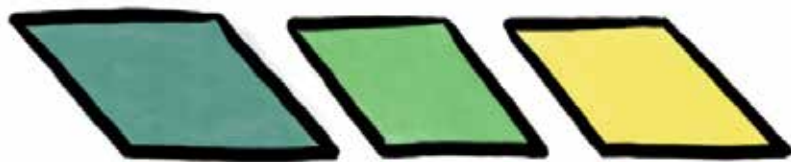
Ena babica me je nekega dne začela tepsti z berglami, ker da mi »mladi nimamo spoštovanja do starejših«. Avtobus je bil precej poln, zato sem stal SAMO pol metra stran od nje. (Ledinec)

Oaza strpnosti

Enkrat sva šli s sestro na bus v Polju. Stali sva ob vratih, ker ni bilo take gužve, da bi bili kot sardine – ampak prazen pa bus tudi ni bil. Nekje pri Jurmanu je voznik začel preklinjati: ker stojiva pri vratih, on ne ve, ali greva dol. Moja sestra mu je rekla, da za to obstaja gumb in bi ga pritisnili, če bi hoteli dol, potem pa se je vmešal še en dedi in se še on pritoževal čez naju. (Ledinka)

Moderna tragedija v treh dejanjih

Enkrat sem tekla ob avtobusu, ki je ravno speljal. Hotela sem ga ujeti, zato sem šoferju pomahala, voznik pa se mi je nasmejal, mi pomahal in odpeljal s postaje. (Ledinka)

Ljubljana drift

Zaloška cesta je s svojo neskončno ravnino očitno zelo primerna za divjanje z avtobusom. Voznik je na eni vožnji večkrat zapeljal na pločnik. Ne vem, pred kom je hotel pobegniti. (Ledinka)

Posebni ljudje

Neka ženska je začela čivkati in se dreti: »O, ne, ptiček je ušu!« (Ledinka)

Katera celica si?

B/I KARIN FORTE

1. V šolo pridem:

- a) 1 h pred poukom, saj imam posebno rutino, ki me psihično in fizično pripravi na pouk (aka nimam drugega prevoza). (2)
- b) 30 min pred poukom, da se podružim s sošolci. (3)
- c) 10 min pred uro – nisem pozen in rad dolgo spim. (4)
- č) Ob 7.30 – the best comes last! (1)

2. Najboljše vaje so pri:

- a) fiziki. (1)
- b) biologiji. (2)
- c) kemiji. (4)
- č) psihologiji (sem družboslovec). (3)

3. Če bi se zjutraj zbudil in izvedel, da pouk odpade, bi:

- a) šel nazaj spat. (4)
- b) pripravil zajtrk in nato izkoristil dan za hobije, ki se jim sicer težje posvetim. (3)
- c) hitro skočil za pisalno mizo in izkoristil dan za učenje (domača naloga za matematiko se nikakor ne bo naredila sama). (2)
- č) se prepustil toku in počel, kar bi se mi pač zahotelo. (1)

4. Moj najljubši glasbeni žanr je:

- a) metal. (1)
- b) pop. (3)
- c) rock. (4)
- č) klasična glasba à la Mozart, Haydn ... (2)

5. Od teh nenavadnih športov bi se najraje preizkusil v:

- a) šah boxu. (1)
- b) hobijahanju (hobby horsing). (2)
- c) quidditchu. (3)
- č) dirkanju s kosilnicami. (4)

6. Najpogosteje uporabljena aplikacija na mojem telefonu je:

- a) Instagram. (3)
- b) TikTok. (4)
- c) Snapchat. (1)
- č) Pinterest. (2)

7. Moja najljubša filmska franšiza je:

- a) Marvel Cinematic Universe. (4)
- b) Pirati s Karibov. (2)
- c) Harry Potter. (3)
- č) Star Wars. (1)

8. Kateri emoji najpogosteje uporabljaš?

- a) 😓 (1)
- b) ❤️ (2)
- c) 🤔 (4)
- č) 😂 (3)

9. Najraje pišem:

- a) s svinčnikom. (4)
- b) s kemičnim svinčnikom. (3)
- c) z nalivnim peresom. (2)
- č) s flomastri. (1)

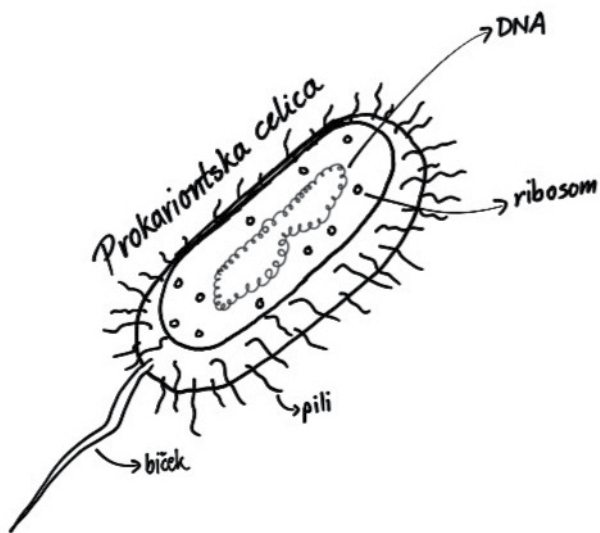
10. Kateri nadev za palačinke najraje izbereš?

- a) Čokolado oz. nutello. (3)
- b) Marmelado. (4)
- c) Sladkor in limono. (2)
- č) Brez nadeva, prosim! (1)

Točkovanje

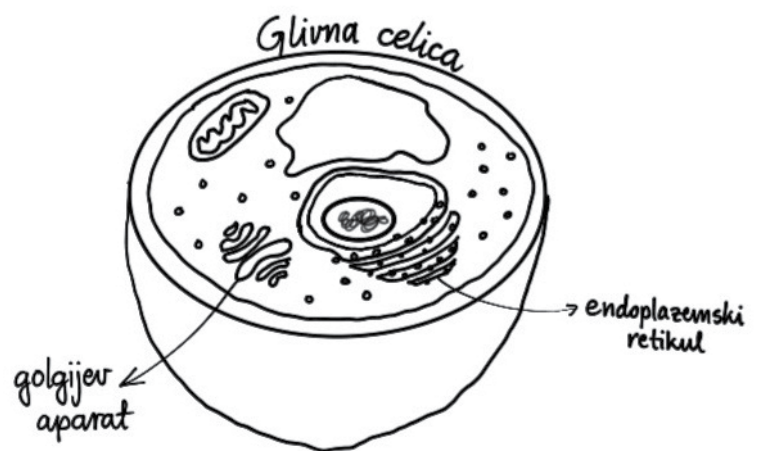
Od 10 do 16 točk — prokariotska celica

Te celice so razred zase in tak si tudi ti. Nerač slediš pravilom ali ravnaš v skladu z družbenimi normami. Ko najdeš svojo skupino prijateljev oz. somišljenikov, serazživiš, saj končno lahko govoriš o priljubljenih temah, ki se marsikomu zdijo neobičajne ali celo kontroverzne. V šoli se potrudiš pri predmetih, ki te zanimajo, pri ostalih pa se zaradi nenarejene domače naloge ne obremenjuješ pretirano.

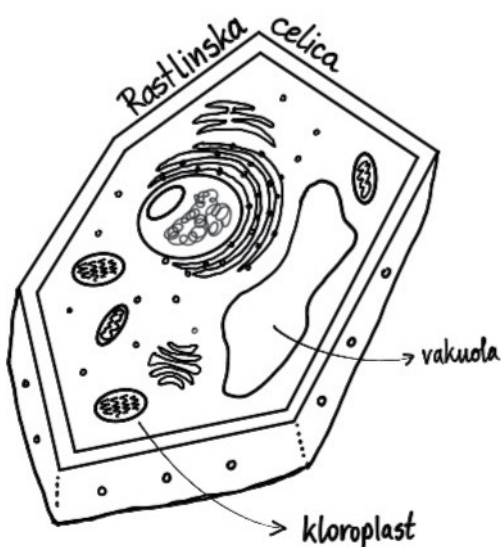
Od 25 do 33 točk — glivna celica

Med rastlinami in živalmi pogosto pozabimo na bogato kraljestvo gliv in tako je tudi v družbi pogosto spregledan tvoj pomen za njeno delovanje. Glivne celice so izredno pomembne, saj predstavljajo most med rastlinskimi in živalskimi celicami (vsebujejo namreč elemente, značilne tako za prvi kot tudi za drugi tip celice). Podobno tudi ti povezuješ svoje prijatelje, četudi se njihovi interesi morda razlikujejo, saj se razumeš z vsemi in si pravi »social butterfly«. Včasih vseeno potrebuješ odklop in trenutek zase, ki ga z veseljem izkoristiš za sprehod po gozdu ali parku.

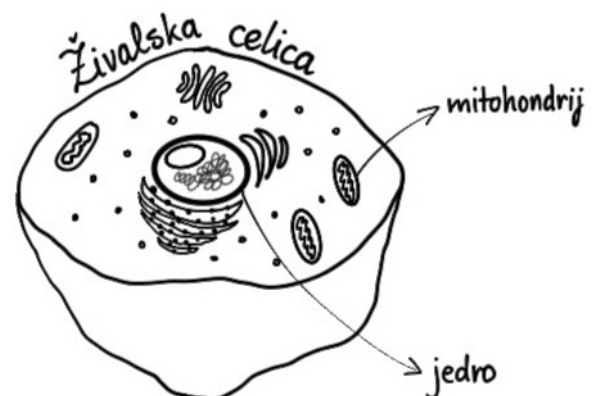
Od 17 do 24 točk — rastlinska celica

Kot rastlinska celica, ki ji njena celična stena daje obliko in oporo, si tudi ti opora prijateljem, saj mirno reagiraš v viharnih trenutkih. Si oseba, h kateri se tvoji bližnji radi obrnejo, ko potrebujejo nasvet ali sogovornika, ki bi se ure in ure na štiri oči pogovarjal v tistem ambientu kavarne. Toda tudi v popolni samotni uživaš. Nič ni boljšega kot ob toplem čaju za nekaj časa zanemariti ves zunanji hrup tega sveta, medtem ko ti v slušalkah igra najljubša skladba tega tedna.

Od 34 do 40 točk — živalska celica

Si visoko razvito bitje, ki uživa v življenju in vsem, kar ti to ponuja. Si aktiven človek – fizično ali mentalno, morda tudi oboje, a zagotovo ti nikoli ne zmanjka idej, katere stvari bi se lotil naslednje. V marsikaterem pogledu si verjetno tipičen predstavnik svoje generacije, vendar je tvoja prava posebnost širina, ki ti omogoča poznavanje najrazličnejših tem, zaradi česar se (zavedno ali ne) precej dobro znajdeš pri »small talku«. Ta lastnost ti je v pomoč tudi pri sklepanju novih poznanstev, kar ti prinese številne priložnosti.

Dijaki 1. letnika

- »Veselje ...«
- »Končno konec teh muk!«
- »Spet se lahko veselimo lajfa.«
- »Čaka me lepši del leta.«
- »Končno se bojo odprla nova vrata v svet.«

Dijaki 3. letnika

- »Freedom.«
- »Mal znervirano, ker je grozn zvonec.«
- »Ne vem, ker špricam zadno uro.«
- »To je najlepša stvar, ki jo lahko slišiš v celem šolskem letu, poleg požarnega alarma.«
- »V teb spusti ekstazijo.«
- »V bistvu je ful bolj deep, ker se zaveš, da je minilo še eno leto.«
- »Mal je mixed feelingsou, ker si vesel, da je konec šole, mal pa slabe vole, ker zdej dolg časa ne boš vidu določenih sošolcev.«

**Kako bi o
občutke, l
pred poč
slišiš šolsk**

B TINKARA KNEZ

ChatGPT

Zadnji šolski zvonec pred počitnicami prinese val olajšanja in veselja. Srce zaigra, nasmeh se pojavi sam od sebe – končno svoboda, brez skrbi, brez urnikov. V zraku je čutiti navdušenje in pričakovanje brezskrbnih dni.

Dijaki 2. letnika

- »Najbolši občutek, ki ga čakam cel let.«
- »Svoboda.«
- »Sanjam.«
- »Konec trpljenja.«
- »Ga ne slišim, grem prej domov.«
- »Preslišim ga, ker sm z mislimi že nekje na plaži in se tannam.«

pisal ko zadnjič počitnicami ki zvonec?

Dijaki 4. letnika

- »Žejni.«
- »Tko navadn.«
- »Isto kt takrat, ko čutim, da je to zadnji shot, preden bruham.«
- »Ekstravagantno, nepozabno, magično.«

Profesorji

- »Mešani občutki. Po eni strani je končno konec pouka, po drugi pa začetek lepih počitnic. Lepo je pomisliti, da so dijaki uspešno končali še eno šolsko leto. Čeprav se vsi veselimo počitnic, so meni kar malo dolge, v avgustu že kar čakam na šolo.« Sara Abrahamsberg
- »Morjeeeeee!!!!!!« Anka Novak Čehajić
- »Nič, nobenih občutkov, ker je to vaš zadnji zvonec, ne pa moj. Imam še maturo in popravce. Ni olajšanje.« Maruša Dobljekar

Kviz za profesorje

B TINKARA KNEZ, NEŽA HVALA
F NEJC ŠTRAKL

Tretja številka Mladike, tretji kviz in tri nove žrtve. Najzahtevnejši del priprave članka je zagotovo prepričati naše bistre profesorje, da privolijo v sodelovanje. Kviza že skoraj ne bi bilo! Pa so se le za našo Mladiko častno žrtvovali profesorici informatike, Betka Burger in Mojca Velušček, ter knjižničarka Mojca Lotrič. Vse prihajajo iz računalniško-informacijskih voda, toda ali jim razgledanost seže še kam drugam?

1. Koliko src ima hobotnica? (Tri)

- *Lotrič:* To je zagotovo tricky question. Eno. (0 t)
- *Burger:* V ASCII tabeli 01101000110010 – 42.* (0,5 t)
- *Velušček:* Src? Ja, za lovke vem, da jih ima osem. Eno. (0 t)

2. Kaj se zgodi s tvojim telesom v vesolju, če nisi v skafandru? (V nekaj sekundah izgubiš zavest zaradi pomanjkanja kisika.)

- *Lotrič:* Zavre ti kri in eksplodiraš. Ne vem. Zamrzneš? (0,5 t)
- *Burger:* 42. (0,5 t)
- *Velušček:* Izravnava tlaka je, kajne? Ne vem. (0,5 t)

3. Kakšne barve je črna škatla v letalih? (Oranžne)

- *Lotrič:* Oranžna. (1 t)
- *Burger:* 42. (0,5 t)
- *Velušček:* To je ta črna skrinjica, kajne? A je rjava? (0 t)

4. Kako se imenuje disciplina, kjer ure in ure gledaš serije in se pretvarjaš, da je to sproščeno preživljanje časa? (Binge-watching)

- *Lotrič:* Binge-watching. (1 t)
- *Burger:* 42. (0,5 t)
- *Velušček:* To mi ni blizu. (0 t)

5. Kako se imenuje snov, ki oksidira? (Reducent)

- *Lotrič:* Oksidant. (0 t)
- *Burger:* 42. (0,5 t)
- *Velušček:* Oksid. (0,5 t)

6. Naštejte vsaj štiri mesta, kamor Ledinci hodijo na malico (šolska kuhinja ne velja).

- *Lotrič:* Lidl, Spar, Hofer pa tale pekarna Žito. (1 t)
- *Burger:* 42. (0,5 t)
- *Velušček:* Hofer, Spar, Pečjak pa kakšen burek. (1 t)

7. Koliko zlatih maturantov je lani imela Ledina?

Če naštejete koga poimensko, dobite dodatno točko.

(11: Jernej Grbec, Viva Kadunc, Tjaša Kerpan, Gaja Patricija Ličina, Izabela Ostanek, Nika Paternoster, Marjeta Rudolf, Tjaša Urbanija, Iza Wallner, Julija Zajc in Žiga Ziherl)

- *Lotrič:* 10 in kasneje s popravkom 11. Ena je bila taka visoka, pridna ... A je eden bil Žiga? (1,5 t)
- *Burger:* 42. (0,5 t)
- *Velušček:* Lani jih je bilo manj kot predlani. A so bili predlani trije diamantni? (1 t)

8. Kateri film je prejel rekordno število oskarjev in koliko je to? (Gospodar prstanov: Kraljeva vrnitev in Titanik imata oba 11 oskarjev.)

- *Lotrič:* A je Titanik? (1 t)
- *Burger:* Pošten odgovor: Ne vem. (1 t)
- *Velušček:* Uf, serije in filme gledam le tiste bolj resne in dokumentarne. (Priznala je, da je ob filmu Gospodar prstanov zaspala.) (0 t)

9. Kaj je najpogostejši kliše v grozljivkah, ki povzroči, da nekdo zelo hitro umre? (Da gre sam pogledat čuden zvok v kleti. Classic fail.)

- *Lotrič:* Ne vem, napade ga vesoljski žužek. (0 t)
- *Burger:* 42. (0,5 t)
- *Velušček:* Drakula? Kakšna kri? (0 t)

10. Katero pesem imamo za šolski zvonec?

(Prjatučki, MRFY)

- *Lotrič:* MRFY, Prjatučki. (1 t)
- *Burger:* Zoprno. (0 t)
- *Velušček:* Pojma nimam. (0 t)

* Številka 42 je kulturna referenca v pop kulturi, programiranju, matematiki in med teh-nološkimi navdušenci. Izvira iz romana Douglasa Adamsa Štoparski vodnik po Galaksiji. Je interna fora, ki pomeni »odgovor na vsek« — čeprav ne veš, kaj je bilo vprašanje.

11. Naštejte štiri slovenske razsvetljence.**(Pohlin, Vodnik, Kopitar, Linhart, Kumerdej, Zois)**

- Lotrič: Žiga Zois, Anton Tomaž Linhart, Valentin Vodnik, eeeeh ... (*Zelo je bila razočarana sama nad seboj, da se ni spomnila Pohlina, zato ji za spodbudo damo pol dodatne točke.*) (3,5 t)
- Burger: 42. (0,5 t)
- Velušček: Znam le nemške, pojma nimam o slovenskih. (*Vedela je, da so skrbeli za našo pisavo, in poznala je smer luteranstvo.*) (0 t)

12. Kaj je Janko uporabil v pravljici Janko in Metka, da bi našel pot nazaj domov? (Drobtine in kamenčke)

- Lotrič: Drobtinice in kamenčke. (2 t)
- Burger: Kruh. (0,5 t)
- Velušček: Drobtine in nekaj iz gozda. (1,5 t)

13. Kateri umetnik je poslikal strop Sikstinske kapele v Vatikanu? (Michelangelo Buonarroti)

- Lotrič: Michelangelo Buonarroti. (1 t)
- Burger: Po moje Michelangelo. (1 t)
- Velušček: Leonardo? (0 t)

14. Kaj je ničla funkcija? (Točka, kjer je vrednost funkcije enaka 0.)

- Lotrič: $F(x)$ je enako 0. (1 t)
- Burger: 42. (0,5 t)
- Velušček: Ne vem. (0 t)

15. Povejte lepo misel za vse dijake:

- Lotrič: Obrni se proti soncu in sence bodo za teboj.
- Burger: Vsaka palica ima dva konca.
- Velušček: Fajtej! Bori se! V življenju nam nič ni podarjeno.

Rezultati

Najvišjo oceno je tokrat osvojila profesorica Lotrič, ki je z odličnim občutkom za raznolikost vprašanj pokazala svojo širino in zbrala kar 13,5 točke, kar je dobro (3). S svojo neomajno zvestobo številu 42 si je profesorica Burger priborila 6,5 točke in skupaj s koleginjo iz kabineta, profesorico Velušček, ki je dosegla 4 točke, tako naš kviz žal končala nezadostno. Mogoče bi jim boljše rezultate prinesli ledinski puloverji, saj s temi tujimi ne pridobijo ledinske pameti. Šolski puloverji iz drugih gimnazij?! Minus aura za vas, profesorice!

Vsem udeleženkam iskreno čestitamo za pogum in trud! Ne pozabimo, kot luč na koncu tunela se jim vedno odpira možnost popravljalnih rokov. Verjamemo, da zanje noben cilj ne bo nedosegljiv, če bodo sledile lastnim spodbudnim besedam.

Kriterij/točke:

- 19 do 21 točk: odlično (5)
- 16 do 18 točk: prav dobro (4)
- 13 do 15 točk: dobro (3)
- 10 do 12 točk: zadostno (2)
- 0 do 9 točk: nezadostno (1)

Horoskop

B PIA MARIN
I IZA MUŠIČ PETKOVIĆ

Oven

Vaše poletje bo polno avantur, urnik pa bo vsak dan natrpan do konca. Ko bodo imeli vsi vaši prijatelji že dovolj vsega, boste vi ravno na vrhuncu z energijo. Dnevi se bodo začeli zgodaj, končali pa pozno ponoči. Destinacija: Ibiza, kjer lahko spoznate mnogo novih ljudi

Bik

Naslednje mesece boste preživeli zelo na chill, denimo v kakšnem apartmaju z balkonom, najbližjo picerijo čez cesto in s plažo tri minute hoje stran. Ne pozabite spakirati dobrih knjig, sončnih očal za nonšalanten look in seta za poker, da lahko služite karseda enostavno. Destinacija: Hrvaška z vašimi najbližjimi prijatelji

Dvojčka

Po absolutnem academic comebacku v maju je zdaj čas, da pozabite na vse obveznosti in uživate na polno. Udeležite se številnih veselic, kjer lahko na polno kričite besedilo svojih najljubših pesmi in plešete z neznanci pozno v noč. Destinacija: Barcelona, popolna mešanica plaž in vrveža

Rak

Večino časa boste preživeli na morju s svojimi najbližjimi ali pa boste raziskovali nova mesta z bujno zgodovino. Posneli boste ogromno fenomenalnih fotografij, življenje pa se vam bo zdelo kot vaš najljubši summer playlist. Destinacija: Rim ali pa mediteranska obala

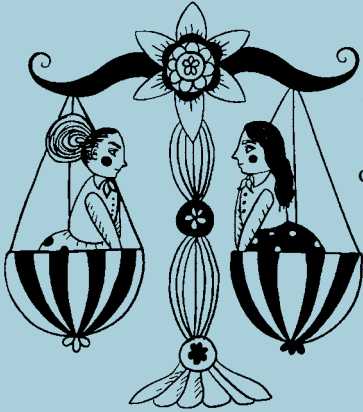
Lev

To poletje si boste zapomnili za vedno. Obiskali boste ogromno krajev, kjer se vam bo prav v vsakem zgodilo nekaj posebnega. S prijatelji boste skovali veliko načrtov, a ne pozabite, da ne more biti vedno vse po vaše. Destinacija: grški otoki

Devica

Vsak vaš dan bo preplet ravno pravšnje mere sprostitve, produktivnosti in zabave, v lepem vremenu pa se boste podali na enodnevni izlet. Čakajo vas številni nepredvidljivi dogodki, a vi boste (tako kot vedno) pripravljeni na vse. Destinacija: Švica

Tehtnica Škorpijan

Vaše poletje bo doseglo vsa načela estetike: dolgi večeri, sveže sadje, nov outfit za vsako priložnost in golden hour fotke. Če se znajdete v dilemi, kam iti, se odločite po kriteriju »kjer so najbolj luštni ljudje in najboljše pijače«. Destinacija: Pariz ali Toskana

Strelec

Vsako minuto poletja boste izkoristili za nove izkušnje: random roadtripe s prijatelji in izlete, ki se začnejo z »gremo za eno uro« in končajo s »prespimo kar tukaj«. Svet čaka, da ga odkrijete. Destinacija: povsod, kamor lahko pridete z avtom

Kozorog

Poletje boste preživeli karseda produktivno. Delali boste načrte za krompirjeve počitnice, čeprav so se poletne komaj začele, zato je pomembno, da se prizemljite in uživajte v trenutku. Destinacija: odmaknjena vasica v Skandinaviji

Vodnar Ribi

Vaše poletje bo nepredvidljivo. En dan si boste spontano ogledali razstavo, drugi dan se boste znašli na strehi in strmeli v zvezde, tretji dan pa v klubu, ki predvaja izključno tehno glasbo. Destinacija: Berlin ali Amsterdam

Poletje bo za vas kot mehka indie pesem – počasno, romantično, z nekaj pogledi skozi okno vlaka. Preživeli ga boste ob vodi, z ušesi v glasbi, s srcem nekje daleč in popolnoma zasanjani v svoje misli. Destinacija: Bali ali Bohinj, morda kar oboje

Kritična ocena ocenjevanja športne vzgoje

B/I ANAISA STERLE LAIGNEL

Ne gre zanikati dejstva, da je pritoževanje za mnoge ključna komponenta dijaškega življenja, a včasih je pač treba izliti vse svoje frustracije po osmi uri, čeprav se globoko v sebi zavedamo, da velik del gimnazijskih izzivov dejansko pripomore k naši osebnostni rasti. Kljub tej lepi ideji o težavnosti šole in samoizboljševanju pa po drugi strani, čeprav je zahtevnost večinoma upravičena, potrebna in smiselna, obstajajo stvari, ki so zahtevne, vprašljivo potrebne in dvomljivo smiselne; in ena izmed teh je ocenjevanje pri športni vzgoji.

Argument, ki sem ga največkrat slišala v podporo ocenam pri športni, ki temeljijo na predispoziciji, je bil, da je konec koncev tudi matematika v osnovi stvar prirojenih sposobnosti. Četudi trditev delno drži, njeni podporniki spregledajo namen gimnazije: večinoma to, da nas pripravi na učno bolj ali manj zahtevne fakultete. Posledično je ocenjevanje katerega koli akademskega predmeta, ki pripomore k izboljšanju kognitivnih funkcij, povsem upravičeno, selekcija, ki pa se nato za prehod na višjo stopnjo izobraževanja ali za dostop do štipendij opravi glede na to merilo, pa je zaradi tega prav tako povsem legitimna. Tega pa ne moremo trditi za ocene pri športni vzgoji, saj je upoštevanje teh ocen v povprečju, ki je vključeno v prej omenjeni proces selekcije, glede na to, da gre za akademsko nekoristne sposobnosti (kolebnica?, servis po

diagonali?), nesmiselno, poleg tega pa poteka kot selekcija na podlagi prirojenih fizičnih lastnosti, kar vodi v nekoristno ustvarjanje razlik med dijaki, ki se večinoma potegujejo za akademske položaje.

Drugi pogost argument za ocenjevanje je ta, da je športna vzgoja potrebna in da ocene služijo kot motivacija za fizično aktivnost, ki jo današnja mladina tako ali tako potrebuje, ker smo po cele dneve negibni za ekrani. Stališče je prepričljivo, saj ne gre zanikati, da je gibanje pomembno za zdravo življenje in da nam zaradi

velike količine sedečih ur res ne bi škodila športna aktivnost, ima pa kljub temu dve večji težavi.

Prva je predpostavka, da so ocene najboljši in edini način za motivacijo dijaka ter aktivacijo njegove želje po uspehu. Težava je namreč v tem, da za uspeh pri športni vzgoji zgolj goreča želja po uspehu in samostojen trening nista dovolj za doseg zelenih rezultatov, s čimer ocene za mnoge ne delujejo motivacijsko, temveč

nasprotno – pripomorejo k frustraciji nad športom kot celoto.

Druga težava zgoraj omenjenega argumenta pa je ta, da četudi bi ocene bile dober način za motivacijo pri športni, so zaradi spretnosti, ki jih ocenjujejo, še vedno neuporabne. Če naj ocena torej motivira človeka za določeno dejanje, ker ima to dejanje zanj smisel, potem bi moral biti ocenjen samo zanj koristne stvari. Posledično ocene, ki presojujejo, kako dobro oseba vrže na koš v desetih poskusih, ali kolikokrat uspešno izvede servis, ali kako lepo izvede vajo na bradlji, niso več upravičene z argumentom pomena motivacije, saj zmožnost zadevanja na koš in eleganca na bradlji nista pojma, kistaneposrednopovezanazdravjem osebe in posledično zares koristna. Dodatno vprašanje, ki se pojavi poleg teh konceptualnih nelogičnosti danega ocenjevanja, pa je dilema oizvedbisamegaocenjevanja, namreč: na kateri podlagi želja po spodbudi in motivaciji upravičuje petstopenjsko lestvico ocen z univerzalnimi kriteriji, ki ne upoštevajo višine in morfologije posameznika, ter vključitev teh ocen v proces izračuna točk?

Trenutna slika je sledeča: na šoli obstajajo dijaki, ki precej delajo, dasizagotovijopodlagozaprihodnost. Metaforično bi lahko mesto, ki ga šola zavzame za takšne ljudi, med katere se moram prišteti, opisali kot globoko luknjo, v katero lahko v nedogled mečeš čas in energijo ter upaš,

da bo v zameno iz teme prišlo nekaj uporabnega. V kontekstu športne je ta metafora neprijetna, saj svoje telesne konstitucije namreč v osnovi ni možno iznenada spremeniti tako, da bi delovala, kot deluje gibalno bolj nadarjenim. Poleg tega zaradi vsega dela za šolo pač ni časa in energije, da bi se različnim športom naenkrat posvetili bolj kot le rekreativno in vsak dan vadili nekaj, kar se zaradi fizičnih disfunkcij v kratkem času tako ali tako

športni pripravljenosti, in ali jim je smiselno implicirati, da naj opustijo svoje hobije in se posvetijo športu, če želijo boljšo oceno, in še dalje, zakaj bi morala šola posegati še v to sfero posameznikovega življenja?

Bolj kot smiselno se zdi smešno. Smešno je, da je ocena iz trigonometrije, organske kemije ali literarnega eseja enako vredna kot ocena iz poligona nazaj v kombinaciji z veso v vzgibi. Smešno je to, da si

Karikatura je še posebej izrazita ravno v zaključnem letniku, ko so v ospredju učenje za enega pomembnejših izpitov v življenju mladega človeka, iskanje točk za štipendijo in nenehna primerjava posameznikovih možnosti z vrstniki, pri čemer dijak ugotovi, da je na neki čudni ravni odvisen od loka pri letu rumeno-modre, rahlo izpraznjene žalostne žoge za odbojko. Pri tem kilometrini prejšnjih letnikov ni kaj prida tolažba, saj kosinus žal ne pomaga, formula za domet ne predvideva nerodnosti, in četudi žoga ve, da njeno dejanje ni moralno, po vsej verjetnosti ne bo pristala prav.

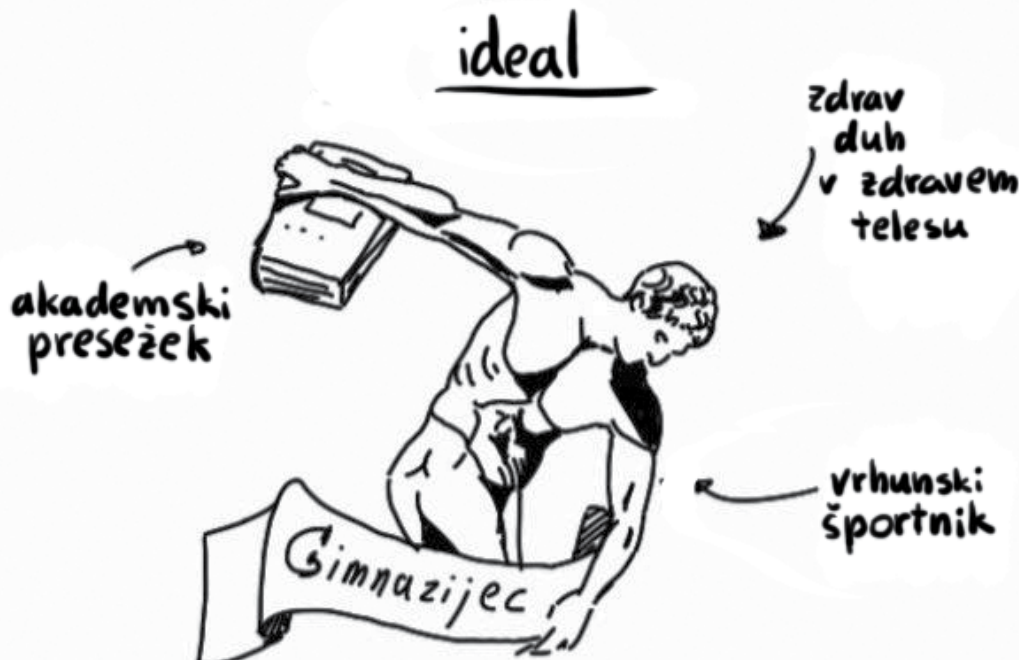
Ocenjevanje športne v bistvu skriva pomembnejše vprašanje za načrtovalce gimnazij v prihodnosti, ki se lahko razširi na celoten sedanj šolski sistem, njegove predmete in ključne procese: ali je res potrebno, da je mlad človek v 21. stoletju popoln v vsem, ocenjen za vse, rangiran v veliko lestvico svoje generacije gledena svoje sposobnosti v najbolj splošnem smislu in ne upoštevajoč, da različne poti zahtevajo različne nadarjenosti? Konformizem, ki nastane iz tovrstnih zahtev po splošni popolnosti, vodi v izgube, ki so bolj žalostne od odsotnosti ličnih četic popolno izoblikovanih splošno nadarjenih posameznikov, saj neizogibno pelje v izgube nadpovprečnih, a specifičnih potencialov v valovih starega sistema, ki zahteva povprečno dobro sposobnost pri vsem.

ne bi izboljšalo dovolj, da bi bil šolski rezultat v skladu z interesi. Športna vzgoja tako pomeni metanje časa in energije v luknjo z nezanesljivim in ne posebno uporabnim povračilom. Na osebni ravni se mi tako pojavi vprašanje: ali res, res potrebujemo še eno ocenjevanje in z njim še en predmet, pri katerem se moramo bremeniti za točke? Ali je realno od ljudi pričakovati, da bodo po mesecih testov in spraševanj v brezhibni

šolski sistem, ki je že tako tekmovalen, dovoli spust v selekcijo na podlagi fizičnih zmožnosti.

Drži, da so tu še vedno drugi predmeti in z njimi možnosti, da se slabe ocene pri športni izigra z drugimi močnimi povprečji. Je pa res, da je presenetljivo lahko dobiti 2, če ne znaš ciljati. Tako se v četrtem letniku povprečje ocen pri osmih ocenjevanih predmetih za nekatere in devetih za druge hitro zniža.

Nova kulturna ambasadorja

B/F ARHIV GIMNAZIJE LEDINA

Kulturni ambasador Gimnazije Ledina je bienalna prireditev, s kateri počastimo nekdanje ledince, dejavne v kulturi. Letošnja kulturna ambasadorja sta postala pevka in lutkarica Brina Vogel-
nik ter dramatik, režiser in igralec Mitja Lovše. Poklonili smo se jima v sredo, 19. marca 2025, v Mestni hiši na prireditvi z vrhunskimi nastopi ledinskih glasbenikov in pevcev. Prireditev sta povezovala Anaisa Sterle Laignel in Jon Luka Hribar.

In kdo sta letošnja nagrajenca? Pevka, lutkarica in pedagoginja Brina Vogel-
nik je maturirala leta 1995. Študij je nadaljevala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, kjer je leta 2008 magistrirala iz plastelinske animacije.

V svojem glasbenem ustvarjanju združuje ljudsko glasbo z modernimi elementi ter ustvarja avtorsko glasbo z močnim pridihom ljudskih značilnosti. Za svoj prvi album Graščakinja (2002) je prejela nagrado zlata ptica, sledili so albumi Mlado leto, Pasja legenda, Slečena koza, Pomladne sanje, Grad

gori in To je to!, na katerih je sodelovala z različnimi zasedbami in se sprehajala po raznolikih glasbenih žanrih.

Pesem Poljanska balada je bila nominirana za skladbo leta na BBC World Service, album Pasja legenda pa je bil tri mesece med desetimi najboljšimi na lestvici World Music Charts Europe. Leta 2006 je kot druga slovenska umetnica nastopila na prestižnem glasbenem festivalu Womex. Sodeluje v lutkovnih in plesnih predstavah ter v otroških TV-oddajah. Aktivna je tudi kot pedagoginja – poučuje petje in klavir ter vodi lutkovne delavnice. Od leta 1999, ko je prvič nastopila na festivalu Druga godba, je pomembno, ustvarjalno pestro in umetniško vrhunsko zaznamovala slovenski kulturni prostor ter ga razširila tudi v tujino.

Mitja Lovše je obiskoval Gimnazijo Ledina med letoma 1999 in 2003, kjer je že kot dijak kazal izjemno ustvarjalnost na področju gledališča. Sodeloval je v dramski skupini Carpe diem, improvizacijskih skupinah in predstavah zgodovinskega krožka. Študiral je an-

gleščino in primerjalno književnost na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Že v času študija je napisal in uprizoril več dramskih del, sodeloval v Gledališču Glej, bil aktiven na Filofestu, v Impro ligi ter pisal filmske članke.

Tudi po študiju je ostal predan kulturi kot pisec, režiser in performer. Režiral je številne predstave, med njimi Ebolo Jazz, Kaos kontrole, Človeka, ki je prodal svet, Cvetlično rapsodijo, in bil asistent režije pri produkcijah SNG Drama Ljubljana, Slovenskega mladinskega gledališča in Gledališča Ane Monro.

Sodeloval je tudi v delavnicah dramskega pisanja, njegove drame pa so bile večkrat prepoznane s strani strokovne javnosti. Objavlja poezijo v angleščini in ostaja aktiven član kulturnih kolektivov. S svojim edinstvenim umetniškim izrazom pomembno zaznamuje sodobno slovensko gledališko in literarno ustvarjalnost.

Nagrajencema čestitamo za vse dosežke in jima želimo, da ju še naprej vodijo muze.

Ledinski talenti

F TARA KLIČIČ

London, Cambridge and Oxford Trip

B/F JAKOB JERMAN, NAJA GNIDOVEC

We probably all know that horrible feeling of waking up early, when you can't think about anything else but how to take a few more minutes of napping or where to get your morning energy drink. But for some reason, that feeling never comes up when you have to get up early to go on a trip - even if that means leaving for the airport at 4 in the morning. So we gathered in Ljubljana that dark Thursday at 5 AM (which was quite a challenge for those of us who live in the middle of nowhere) and took a bus in order to get to Klagenfurt in a timely manner. Most of us spent the drive sleeping, because that hour is very early after all. Before arriving in Klagenfurt, we expected a slightly bigger airport, but to our surprise, that day, in addition to our flight to London, there was only a flight to Vienna scheduled. Having arrived very early (which is of course better than any amount of late) we ended up sitting in the airport's only cafe for a few hours before boarding the plane.

When we all successfully got off the plane - to make it abundantly clear how much larger the London airport is from Klagenfurt airport, we made our way to the exit with shuttles. Shuttles. In an airport, just to get from one terminal to the other...

We also quickly experienced a so-called culture shock of »keeping to the left« at all times. We were immediately instructed to keep left anywhere, anytime when walking, which caused our habit of walking on

the right - which is established in the rest of the world (excluding Ledina's freshmen students) to make sure that we were seen as tourists from afar. The second culture shock was definitely British English. Landing in another country and being surrounded only by a language you understand - English, is one thing, but the British have to be fancy and write »Litter« and »Bin it« on the garbage can instead of calling it, as we call it in the rest of the world - »Poljane«.

On our first day, we spent time in the city of Cambridge, where we visited some of the local colleges and the famous apple tree that's to blame for three years of mandatory physics lessons at our gymnasium. It's the tree under which Isaac Newton is said to have been resting under when an apple supposedly fell on his head. That one apple has probably caused countless sleepless nights and lasting trauma for generations of Ledina students - and many high schoolers around the world. We strolled through the old streets, admired the architecture and all the different colleges that offer their courses there. After a brief break at the farmers market there we went on our way. After our visit to Cambridge, we took a short panoramic drive through London with our coach, which really gave us a taste of that »big city« experience. Just getting from the city centre to our hotel in Wembley took over an hour by road - something we could've done much faster by taking

the Underground. It's actually the exact opposite of what we're used to back home, where Slovenian railways and LPP make sure that using public transport is an all-day project that drains most of your energy before the first period of math even begins. In general we were quite shocked how different the various buildings were. You would often see a neoclassical building right next to a modern skyscraper, whose neighbour was a neo-renaissance villa.

The second and the third day were spent in the centre of London, where we were sightseeing. Seeing the Buckingham Palace, Westminster abbey, Elizabeth tower with Big Ben, the parliament, London eye and all of the famous tourist attractions with our own eyes was definitely an experience of its own.

We also visited Piccadilly and Chinatown which gave us a sense of being in the cultural hub of Europe. Taking a stroll through Chinatown is like coming to a festival. Everything is a brilliant red colour, there are lanterns hanging above you and music is in the air. We had lunch at a Chinese buffet there and afterward visited Piccadilly, which is known for its theaters and entertainers.

Our guide gave us free rein to explore it on our own so while some of us visited a 5-floor bookstore, others went to see the street performers and the last of our group went to shop along Oxford street. When we met up at the fountain in the heart of the street everybody was ecstatic with

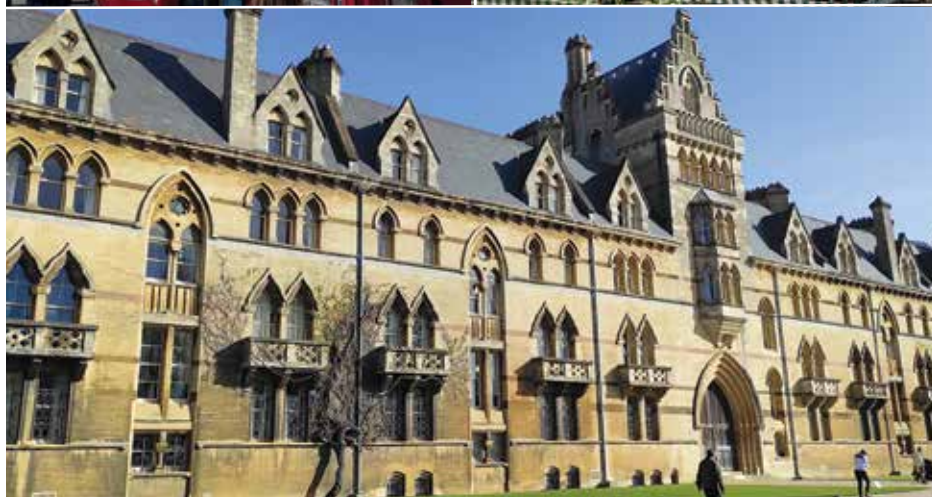
their purchase and/or time well spent. Another attraction we visited on our trip was Hampton court, home of Henry VIII and many of England's monarchs after him. We walked the grand staircases showered in gold, strolled through the opulent private quarters and marvelled at the beautifully painted ceilings. While visiting the kitchens we learned of the king's diet and historic preservation methods.

Our last day in the UK was spent in Oxford. The charming town had a feel not dissimilar to Cambridge. Lovely little brick houses in the suburb, and breathtaking churches and libraries in the center. Our itinerary however was quite different. From libraries to the dining room of one of the colleges...

We got a much clearer picture of how college students live and study in this historic town. It was a lovely finale of our 4-day trip.

According to our teacher's instructions, each of us was supposed to strike up a conversation with at least two locals during the excursion. During one of these chats, we found out that rent in London ranges from £800 on the outskirts to around £1000 in the city centre. And no, that's not for a whole flat—just a single room, a few square metres, usually with a shared bathroom and kitchen. Later on, when we were talking about how »nice« the locals were, we were quickly corrected: »We're not nice, we're polite.« It's true—these people are so polite they won't even directly tell you you've overstayed your welcome when visiting, which even some Londoners find frustrating because you can never quite tell when it's time to leave.

In fact, even when we were blocking the entire sidewalk with our group and our backpacks screaming full-on American tourist energy, in Cambridge they just gave us a polite look... maybe even a smile! While back home on Čopova street we'd probably be met with middle fingers and a few well-placed curses.

Ekskurzija v Nemčijo, Belgijo in Nizozemsko

B LAN VEBLE

F LAN VEBLE IN ARHIV GIMNAZIJE LEDINA

Dijaki vseh letnikov smo se v napornem mesecu maju, od 12. do 18., odpravili na oddih v Nemčijo, Belgijo in Nizozemsko. Ogledovali smo si pomembno umetnostnozgodovinsko dediščino in tamkajšnja prelepa mesta.

Po naporni vožnji smo prispeli v Aachen, nemško mestoce, ki leži na meji z Nizozemsko in Belgijo. Aachen je bil včasih glavno mesto Svetega rimskega cesarstva. Tam smo si ogledali Palatinsko kapelo in relikviarij Karla Velikega. Po ogledu mestne hiše smo imeli obilico prostega časa.

Zjutraj smo se odpravili v belgijski Gent, staro trgovsko mesto s prelepo arhitekturo. Ogledali smo si zunanost gradu Gravensteen in cerkve sv. Nikolaja, po odmoru za kosilo pa še Gentski oltar Jana van Eycka, mojstrovino severne renesanse.

Pot smo nadaljevali v Brugge, kjer smo lahko sami raziskovali mesto, dan pa smo končali v nizozemskem mestu Made. Naslednji dan smo se odpeljali v Zaanse Schans, muzej na prostem, kjer smo si ogledali kmečke hiše, delovanje mlina na veter in tradicionalne obrti, kot sta izdelava cokel in sira. Tu so na svoj račun prišli predvsem ljubitelji sira, saj smo imeli možnost tudi

nekatero poskusiti. Kosilo smo si privoščili v turističnem mestecu Volendam in pot nadaljevali v Amsterdam, do hostla, ki je postal naš dom za dva dni.

Amsterdam smo si res temeljito ogledali. Videli smo zunanost kraljeve palače, nato pa se odpravili do roba slavne rdeče četrti. Ogledali smo si Begijnhof, četrt iz 14. stoletja, Van Goghov muzej, kjer smo se spoznali z njegovimi deli in življenjsko zgodbo, ter Rembrandtovo hišo. Po odmoru smo obiskali Hišo Ane Frank, kjer smo med hojo iz sobe v sobo slišali pretresljivo zgodbo njene družine. Po napornem dnevu je bila vrnitev v hostel z osemposteljnimi sobami naravnost blagodejna.

Zjutraj smo se z javnim prevozom odpeljali v center mesta ter si ogledali obsežen Rijksmuseum, ki hrani umetniška dela iz 800-letne nizozemske zgodovine. Za konec smo si privoščili vožnjo z ladjico po kanalih Amsterdama ter se okrog 14. ure odpravili proti Ljubljani, kjer smo se zbudili naslednji dan ob šestih zjutraj.

Strokovna ekskurzija je bila vsebinsko bogata, veliko smo se naučili, a se tudi precej zabavali ter se med seboj tesneje povezali.

Francosko-slovenska izmenjava Erasmus+

F ARHIV GIMNAZIJE LEDINA

Osemnajst dijakov 2. in 3. letnika je aprila letos teden dni preživelo na izmenjavi v francoskem mestu Tulle. Po prihodu v Slovenijo so obujali spomine na intenzivne dneve s francoskimi prijatelji. Veliko je bilo nepozabnih družabnih dogodkov, spletenih tesnih vezi, kulinaričnih presežkov, zabavnih, pa tudi nekaj trpkejših izkušenj.

Pogovori s francoskimi prijatelji in policistom

Izmenjava s Francijo je bila nepozabna! Vsako jutro me je zbudil Junior, debel pes moje gostiteljske družine, ki je deset minut skorajda padal po stopnicah. Družina je bila čudovita – mama me je ganjeno objela, ko sem omenila, da rada poslušam Davida Bowieja, oče pa me je vsakič pozdravil z dvema navdušenima petkama. Moja

gostiteljica me je takoj po prihodu predstavila množici svojih prijateljev, ki so mi vsi entuziastično povedali, da ne znajo angleško. Doživela sem tudi presenetljivo zabaven pogovor s francoskim policistom, ki je prišel mirit njene glasne prijatelje. (Sara Figelj)

Spomini ostajajo

Iskreno lahko rečeva, da je ta izkušnja ena najlepših do zdaj. Spoznati toliko novih, prijetnih, gostoljubnih ljudi je nekaj resnično edinstvenega. Prijateljstva, ki so v tako kratkem času postala neverjetno močna, so preseгла vsa najina pričakovanja, zato je bolečina ob zavedanju, da se naše poti verjetno nikoli več ne bodo srečale, še toliko večja. Kljub temu da so naša življenja zdaj ločena, nas skupni spomini za vedno združujejo. (Maruša Malovrh, Nicole Šmuc Marchetti)

Mesto s semaforjem

Glede na naše prejšnje izkušnje iz ekskurzije v Pariz nas je zelo presenetilo, kako prijazne in tople osebe so Francozi, čeprav stereotipi pravijo drugače. Zelo nas je navdušila tudi njihova hrana. Nikoli nismo pojedle toliko dobrega sira, vse od morbieria do brieja s tartufi.

Presenetilo nas je tudi, da ima Tulle, mesto z okoli trinajst tisoč prebivalci, le en semafor. (Beti Bandelj, Ajda Bolčina, Nina Breznik)

Teden, poln smeha, novih prijateljstev, dobre hrane ter veselja

Če bi bilo treba izmenjavo opisati v eni povedi, bi bile to popolne besede za povzetek. Seveda pa je to le majhen delček bogate izkušnje. Vsak dan se zbuditi in preživeti dan s prijatelji oziroma se povezati z novimi ter se pri tem truditi prevajati svoja občutja bodisi v francoščino bodisi v angleščino in hkrati razumeti njihova, spoznavati francosko kulturo, dom, družino in na splošno ljudi, vse to te krepi in obenem preizkuša tvoje zmožnosti potrpljenja in družabnosti. Lagala bi, če bi rekla, da ni bilo naporno, ampak je bilo vredno. Biti del velike družine, s katero te bodo vedno povezovali nepopisno lepi spomini, nepozabno preživeti dnevi in smešne zgodbe, je nekaj, kar mi bo za vedno ostalo v srcu. Izmenjava je bila ena najboljših stvari v mojem življenju. (Sara Rusjan)

Življenje v dijaškem domu

Na izmenjavi sem dve od skupno petih noči preživel v dijaškem domu. Prvi vtis ob prihodu je bil mešanica radovednosti in rahlega nelagodja: dolgi, nekoliko sterilni rumeni hodniki, ki so vodili do enolično

urejenih sob s posteljo na vsaki strani in majhno mizo na sredini. Dijaški dom je bolj spominjal na bolnišnični oddelek kot pa na prostor, kjer naj bi mladi preživljali najlepša srednješolska leta.

Dnevni urnik je bil natančno določen. Skupne dejavnosti so se zaključile ob 17. uri, do 18. ure pa smo že morali biti v internatu. Sledil je skoraj vojaško organiziran večer: večerja, športne dejavnosti na šolskem igrišču in obvezno učenje do 23. ure.

Pri večerji sem pričakoval nekaj več raznolikosti in okusa, zato so me makaroni brez omake in kos mesa presenetili. Hrane je bilo sicer dovolj, kar so dijaki pohvalili, a to ni

odtehtalo pomanjkanja okusa. Po večerji smo imeli nekaj prostega časa na šolskem igrišču. Nekateri so igrali nogomet, drugi smo se pogovarjali in izmenjevali vtise o tej nenavadni izkušnji. Ob vrnitvi v sobe je sledilo še eno dejanje vsakodnevne rutine: obvezno učenje ali bolj rečeno – pretvarjanje, da se učimo. Ko smo pred spanjem še zadnjič pogledali na mobilne telefone, so francoski dijaki povedali, da jim vzgojitelji telefone ob uri za spanje občasno odvzamejo, a tokrat smo imeli srečo.

Bivanje v dijaškem domu je bila zanimiva in poučna izkušnja, čeprav me je spremljal občutek utesnenosti

in monotonije. Vem, da ima vsak šolski sistem svoje posebnosti, a ta del francoske izmenjave je bil precejšnja lekcija iz potrpežljivosti. Vseeno sem hvaležen, da sem jo doživel – zdaj vsaj vem, kako dragocena je svoboda, ki jo imamo v svojem dijaškem vsakdanu doma. (Filip Terpinč)

DOBRI, BOLJSI, LEDINCI

Veronika Bandur

B MANCA GRČAR
F SARA HALILOVIĆ

V

eronika je dijakinja 4. letnika, ki zase pravi, da je energična, zvesta in vztrajna. Če denar ne bi bil pomemben, bi bila poklicna pisateljica v oddaljeni vili na jugu Francije in bi pisala pod psevdonimom.

Do konca osnovne šole je bila prepričana, da se bo vpisala na Gimnazijo Poljane, a je na informativnih dneh prek Zooma »obiskala« tudi Ledino. Predstavitve predmetov so se ji zdele zelo zanimive, še posebej se ji je v spomin vtisnila likovna umetnost, kjer so bodoči dijaki sodelovali pri ustvarjanju slike na računalniku. Poleg tega je poznala tudi profesorico Bojano Petrin, ki ji je rekla, da so na Ledni vsi zelo družabni in da se bo tukaj zagotovo dobro počutila. Pravi, da bi se odločila enako, če bi ji ponudili možnost ponovnega izbora.

Njeni najljubši glasbeni izvajalci so The Cranberries, Metallica, Fleetwood Mac, Alice in Chains ter Pink Floyd, torej glasba 80. in 90., kar je povezano tudi z njenim stilom oblačenja. Po trgovinah ne hodi ravno veliko, občasno gre v trift. Njena omara je tako polna hlač na zvonec, kavbojk in majic z njenimi najljubšimi bandi. Rada tudi eksperimentira s sestavljanjem večplastnih outfitov, čez pa doda še usnjeno jakno.

Veronika trenira streljanje z zračno puško pri Strelskem društvu Olimpija. O tem športu je razmišljala že v šestem razredu, ko je prenehala trenirati rokomet, saj živi blizu strelišča. Prvič se je v streljanju preizkusila šele pred dvema letoma, kar pa ne pomeni, da je začela prepozno, saj je to šport, s katerim se lahko začneš ukvarjati kadarkoli. Všeč ji je, da ni tipičen šport, saj se izvaja stoje in v mirovanju, a je zanj vseeno potrebna velika mera discipline in koncentracije. Ključnega pomena za dober strel je umirjenost, zato se učijo tudi dihalnih vaj in sprostitvenih tehnik.

Prosti čas rada preživlja ob knjigah, najraje bere fantazijske knjige s pridihom ljubezenske zgodbe, a najljubše knjige nima. Raje kot prevode bere izvirnike, če je knjiga napisana v angleščini. A branje angleških knjig zna biti tudi naporno zaradi iskanja prevodov.

Jeseni bo začela študirati anglistiko in umetnostno zgodovino na Filozofski fakulteti. Za angleščino se je odločila, ker ji je vedno šla dobro in se počuti močno v jeziku ter književnosti. Razmišlja o profesorskem poklicu, a še ni povsem odločena. Pri umetnostni zgodovini jo navdušujejo različna umetniška obdobja. Rada potuje in obiskuje muzeje, zato se vidi tudi v poklicu turistične vodičke.

Ledincem sporoča, da nikoli ni prepozno, da se lotiš nečesa, kar te bo osrečevalo, tudi če nisi že takoj najboljši.

Kolja Kovačič

B LAURA VESEL-BOGATAJ
F SARA HALILOVIĆ

P

ozitiven, družaben in športen so trije pridevniki, ki zaznamujejo Koljo. Svoje drugo leto na Ledini je začel kot novopečen član DSGL in igralec v šolski dramski skupini Carpe diem, poleg tega pa se v prostem času rekreativno ukvarja še s športom.

Odločitev za Ledino zanj ni bila ravno težka – prepričal ga je igrani prizor na skupnem delu informativnih dni. Takrat je začutil, da želi nekoč tudi on stati na tem odru. Že nekaj časa ga zanima gledališče, a je šele letos zbral pogum in se na pobudo svojega brata, bivšega ledinca, pridružil šolski dramski skupini. V igranju uživa, ker lahko ljudi spravi v smeh in v njih vzbudi različna čustva. Upa, da se bo lahko z gledališčem ukvarjal čim dlje časa, morda v prihodnosti celo profesionalno. Njegov največji dosežek je igranje v Cankarjevem domu, želi pa dodati, da je neizmerno hvaležen vsem sošolkam in profesorjem, ki so mu bili v podporo ter so si kljub natrpanim urnikom ogledali predstavo.

Kolja blesti v mnogih športih, a redno se ukvarja le z odbojko; obiskuje namreč rekreativno odbojgarsko skupino, kjer so soigralci dvakrat starejši od njega, a se z njimi razume prav tako dobro kot z vrstniki. Kadar njegova glava ni povsem preplavljena s šolskimi obveznostmi, rad prebere dobro kriminalko; njegova najljubša, ki jo priporoča vsem, je roman *Bilo jih je deset* avtorice Agathe Christie. Kolja ima dva zanimiva hobija – mešanje kart in igranje pokra. Ima zbirko preko dvajsetih kompletov kart. Poker igra za sprostitev in opozarja: »Otroci, ne gamblat!«

Če bi mu zlata ribica lahko izpolnila eno željo, bi si zaželel, da bi se pred njim prikazali Luka Magic (Dončić), Cristiano Ronaldo in LeBron James ter bi z njimi igral košarko oz. nogomet.

Vsem ledincem sporoča: »Uživajte svoja gimnazijska leta, bodite takšni do drugih, kot želite, da so drugi do vas.« In kot pravi igralec citira Sofoklejevo *Antigono*: »Ne da sovražim – da ljubim, sem na svetu!«

Deforestacija

T. K.

Zasanjano poglede obračam od lune
do horizonta, pa nazaj do lune.
Ob stiku z vodo ne vidim beline,
le tvoj odsev na mestu meseca –
viden, lesketajoč se, a nedotakljiv.
Misli na najino ljubezen
se zbudijo šele, ko v daljavi udari strela –
lepa, osupljiva, a izgine v trenutku.
Sredi otoka je zadela drevo.
Prelomilo se je na pol, na vsakem delu
je strela pustila svojo sled.
Padlo je na tla in obležalo, brez moči, da bi prebrodilo.
Zdaj je na otoku viden le še ostanek
nekoč nezlomljivega, slikovitega in razvejanega drevesa.
Strela vanj ni nikoli več udarila, saj je zdaj prešibko
in prenizko.
A padli delci drevesa so še danes tam –
še danes je na njih viden podpis strele,
ki je z udarcem sprožila deforestacijo otoka.

Na klopci

T. K.

Na dvorišču, za ograjo,
na rjavi klopci,
majhna punčka in sivolaska.
Smejanje, klepetanje in žvrgolenje,
otroški smeh in stari, kadilski, hrepeneči zven.
»Katera je tvoja najljubša barva?«
si me vprašala.
»Roza!« sem ti smejoč vzkliknila.
Pa si me ducat let kasneje spet vprašala,
na dvorišču, za ograjo,
na rjavi klopci.
»Katera je tvoja najljubša barva?«
»Zelena,« ti odgovorim.
Na istem dvorišču, za isto ograjo,
na isti rjavi klopci.
Le da se mi danes ta zdi večja.
»Katera barva je tvoja najljubša?«
te začutim reči.
S solznimi očmi pogledam v nebo,
v to prekrasno pojava, ki si jo tam gori narisala.
»Oranžna, babi. Oranžna je moja najljubša barva.«
Počakaj me – že prihajam.
Z vsakim svojim korakom
sem bližje novi klopci,
da zjutraj tebi tam
še svoj zadnji dih predam.

How Can I End It?

T. K.

I know I don't deserve that.
I know I should be loved the way I love.
I'm not blind. God, I see everything and more.
But how do I find the strength to end it?
I became weaker and weaker with every word you said,
everything you did, every flower you ever gave me.
I became weaker and weaker as my love grew stronger and
stronger.
So it's not a surprise that only my love survived.
That will never die.
So how can I break us without breaking myself?

Vase

T. K.

I was like a vase to you.
You liked the way it looked,
so you bought it and put it on your shelf.
And you had it there for a little while,
just for decoration.
Until one day, you carelessly walked past it,
and the vase fell and broke.
But you didn't want to lose it
because you liked how it made your room look.
That's why you glued it back together.
It seems the glue was cheap, though,
because the next time you walked past the vase,
it broke again.

Dijak

Profesor, mi še nismo delal limit.

Nič hudega, boste pa meli še bolj romantičen december. Lučke bodo, vi se boste pa o neskončnosti pogovarjal.

Cotman

Dijak

A ne in pol še imamo S, imamo A ...

Vsi smo geji, ne glede na spol.

Prhavic

Drži, ampak kaj to pomeni? Imamo kr nekaj črk abecede?

Randelović

Bovha

S prazno ritjo se ne da usrat.

Pr nemščini nič ne pozabiš, tako kot pri puncu ne.

Jaz se pišem Gliha, samo ocen pa ne gliham.

Gliha

Ne vem, a ti grozi zlom jezika zaradi besede glücklichsten ali zaradi žvečilke.

Probam kaj slovnice za test prihranit, da ne bo preveč cvekov.

Jurman

In potem dobite pri meni črno piko. In po črnih pikah dobite polžka.

Dijak

Nočeš vedet, res je odvrtna žival.

Polžka???

Urednica:

Anaisa Sterle Laignel

Ilustracije na ovitku:

Emma Presekar

Novinarke:

Ira Ciriković

Karin Forte

Lunja Gabrič Bronič

Naja Gnidovec

Manca Grčar

Neža Hvala

Jakob Jereb

Tinkara Knez

Pia Marin

Anaisa Sterle Laignel

Neža Toplak

Laura Vesel-Bogataj

Fotografi:

Sara Halilović

Jakob Jereb

Tara Kličič

Naja Gnidovec

Nejc Štraki

Lan Veble

Prelom in urejanje fotografij:

Iza Mušič Petković

Emma Presekar

Luka Škerlavaj

Lan Veble

Mojca Lotrič, prof.

Ilustratorki:

Iza Mušič Petković

Anaisa Sterle Laignel

Mentorica: Mojca Lotrič, prof.

Jezikovni pregled: Mojca Lotrič, prof.

Jezikovni pregled angleškega članka:

Anka Novak Čehajić, prof.

Tisk: Schwarz print

Naklada: 300 izvodov

Ljubljana, maj 2025

Mladika, glasilo dijakov Gimnazije Ledina

Leto 2024/25, letnik 56, številka 3

